

MØTEINNKALLING

Utvalg:	Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested:	Nordland nasjonalparksenter, Storjord
Møtedato:	27.januar 2012
Tid:	10:00 – 15:00 - Lunsj på Saltdal Turistsenter kl.12:00-13:00

Eventuelle forfall meldes til sekretariatet på tlf 95254183

SAKLISTE- ETTERSENDTE SAKER

Sak nr	Tittel	Arkiv nr
--------	--------	----------

-

Beslutningssaker:

4/2012	Søknader fra Røde Kors i Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Fauske og Sulitjelma om kjentmannsturer i nasjonalparkene for perioden 2012-2015
5/2012	Saltfjellet-Svartisen NP/Gåsvatnan LVR – Søknad om ekstraturer med skuter til hytte ved Kvitbergvatnet– Berit Stolpen
10/2012	Styrets rapport til DN for 2011
16/2012	Retningslinjer for motorferdselssøknader om dispensasjon fra verneforskrift og motorferdselslov innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets geografiske virkeområde
21/2012	Gåsvatnan LVR – søknad om bruk av tråkkemaskin til oppkjøring av skiløype Tverrbrennstua-Stabbursdalen – Beiarn kommune (Sak utleveres i møte)
22/2012	Gåsvatnan LVR - søknad om ekstratur for transport av ved til Bodø jeger- og fiskeforenings hytte ved Tverrbrennvatnet

23/2012	Junkerdal nasjonalpark - Søknad dispensasjon motorisert transport til hytte ved Øvre Rosna - Johan Karbøl
24/2012	Sjunkhatten nasjonalpark – Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av snøscooter i forbindelse med uttak av gran og bjørk – Alf Kristiansen (Sak utleveres i møte)
25/2012	Eventuelt

Sak 4/2012 Søknader fra Røde Kors hjelpekorps i Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Fauske og Sulitjelma om kjentmannsturer i nasjonalparkene for perioden 2012-2015

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Sjunkhatten, Saltfjellet – Svartisen, Junkerdal og Rago nasjonalpark. Styret har i tillegg forvaltningsansvaret for Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsverneområde, samt Storlia naturreservat og skal behandle dispensasjonssøknader.

Forslag til vedtak:

- 1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre vurderer politidistriktenes koordineringsrolle som viktig og ber om at etablert praksis med et årlig møte mellom politidistrikt, områdekoordinator for Røde Kors hjelpekorpsene og sekretariatet videreføres. Møtet bør gjennomgå årsrapport som viser aktivitetsomfang, beredskapsmessige behov m.v.*
- 2. Styret ber også om at korpsenes geografiske virkeområder innenfor verneområdene og mulighetene for samarbeid om kjentmannsturer avklares i en dialog mellom politidistrikt, områdekoordinator og Røde Kors hjelpekorps (RKH).*
- 3. Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber i lys av naturmangfoldslovens § 48 og ulik forvaltningspraksis mellom nasjonalparker DN vurdere om det er behov for en revisjon av gjeldende rundskriv fra 1999.*
- 4. Midtre Nordland nasjonalparkstyre innvilger følgende dispensasjoner for kjentmannsturer i perioden 2012-2015:*

Vedtak 1: Fauske Røde kors hjelpekorps (Sjunkhatten nasjonalpark)

Fauske Røde Kors Hjelpekorps gis dispensasjon fra motorferdselforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for kjøring av kjentmannstur over Ånsvikfjellet og i området Brannheia, Gunnelengvatnet, Vassvikheia og Færøy med snøskuter etter verneforskriftens § 3 kap 6 punkt 6.3 a og forvaltningsplanen (retningslinjer for rednings og forsvarsvirksomhet og vedlegg 18).

Dispensasjon er gitt med følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare, over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet og i området Brannheia, Gunnelengvatnet, Vassvika og Korsvika.
- Sjekk av is på Hømmervatn, Halsvatn og Sætervatn, samt skredfare i denne delen av Fridalen, inkludert øvre del av Røsvikdalen skal skje på kjentmannsturen over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet.

- Det skal **ikke** kjøres på rabbene i Furunes-Ånsvik fjellet av hensynet til sårbar vegetasjon. Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark.
- Dispensasjonen gjelder for to (2) turer pr. år for 2012-2015 i vinterferien og påsken.
- Dispensasjonen gjelder for inntil fire (4) snøskutere på samme tur.
- Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlegg 18 i forvaltningsplanen.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 hvert år ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Vedtak 2: Fauske Røde Kors hjelpekorps (Sjunkhatten nasjonalpark)

Fauske Røde Kors Hjelpekorps gis avslag på søknad om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for kjøring av sikringsturer (jfr. kart tur 2) med snøskuter langs skiløypa fra Fridalen opp til Sætervatnet etter verneforskriftens § 3 kap 6 punkt 6.1 og forvaltningsplanen (retningslinjer for rednings og forsvarsvirksomhet).

Det gis også avslag på bruk av snøscooter til skredøvelse/vinterkurs i Sjørdalen (jfr. kart tur 4) etter verneforskriftens § 3 kap 6 punkt 6.1 og forvaltningsplanen (retningslinjer for rednings og forsvarsvirksomhet).

Vedtak 3: Bodø Røde Kors hjelpekorps (Sjunkhatten nasjonalpark)

Bodø Røde Kors Hjelpekorps gis dispensasjon fra motorferdselforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for å kunne snu 2-300 meter inne i nasjonalparken ved Bostolia og Erlingbu (iht. kart) i forbindelse med kjøring av skiløype etter verneforskriftens § 4.

Dispensasjon er gitt med følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for ti (10) turer pr. år i perioden 2012-2015. Dispensasjon gjelder i perioden fra 1. Januar til 30. april.
- Dispensasjonen gjelder for inntil to (2) snøskutere på samme tur.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 hvert år ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll. Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Vedtak 4: Fauske Røde Kors hjelpekorps (Rago nasjonalpark)

Fauske Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Rago nasjonalpark (kap III, pkt 2.4 a) for kjentmannskjøring innenfor nasjonalparken. Det gis tillatelse til 2 – to turer før påske pr. år 2012 - 2015. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og kap. III, pkt. 3 i verneforskriften for Rago nasjonalpark).

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark.
- I Fuglvatn-området skal kjentmannsturene gjennomføres før utgangen av mars og før påske.
- Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år før påske for vintersesongene 2012 – 2015.
- Det gis tillatelse til maks 2 - to snøscootere
- Planlegging av turen i Rago nasjonalpark gjøres i samarbeid med oppsynet i parken; Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune, tlf 91627036
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Tillatelsene som er gitt er i henhold til e-post av 18.01.2012 fra Røde Kors Nordland. Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen, tlf. 93423318, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 5: Fauske Røde Kors hjelpekorps (Junkerdal nasjonalpark)

Fauske Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark (§3 pkt 6.1) for å delta på Sulitjelma RKH sine kjentmannsturer i nasjonalparken. Det gis tillatelse til 2 - to turer pr. år for vintersesongene 2012 - 2015. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene i Junkerdal nasjonalpark.)

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark.
- I Fuglvatn-området skal kjentmannsturene gjennomføres før utgangen av mars og før påske.
- Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år innen 1.mai for vintersesongene 2012 – 2015 i hvert område
- Det gis tillatelse til inntil 2 - to snøscootere ved 2 – to av Sulitjelma RKH sine kjentmannsturer i nasjonalparken

- Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen, tlf. 93423318, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 6: Saltdal Røde Kors hjelpekorps (Junkerdal nasjonalpark)

Saltdal Røde Kors gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark (jf § 3, punkt 6.1 i verneforskriften) for kjentmannskjøring i følgende område/trase innen nasjonalparken:

Storengan – Leipebakken – Tjårrisdalen – Skaiti – retur Rykkedalen – Sauvatnan – Storeng–Storengskaret – Balvatnet – Skaitikjeften – Skaitidalen – Argalad.

Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år innen 1.mai for vintersesongene 2012 – 2015. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene).

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark.
- Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år innen 1.mai for vintersesongene 2012 – 2015 i hvert område
- Dispensasjonen gjelder for inntil tre - 3 snøscootere på samme tur
- Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen, tlf. 93423318, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 7: Sulitjelma Røde Kors hjelpekorps (Junkerdal nasjonalpark)

Sulitjelma Røde Kors gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark (jf § 3, punkt 6.1 i verneforskriften) for kjentmannskjøring i følgende områder/traseer innen nasjonalparken:

Junkerdal vest avgrenses av knekken i grensa ved Storforsdalen – Balddoaivi - vestenden Balvatnet - nasjonalparkgrensen langs Balvatnet – Jakobsbakken - Gjertrudfjellet - Storforsdalen, samt trase fra Rosna til Knallerdalen.

Junkerdal øst langs traseene;

- o Tjorvi-Mavas (Reinflyttarskaret)*
- o Metskidalen*
- o Kvæbliok - Sakariassbekken / Dorro*
- o Dorro - Mellomvatn*
- o Calaves – Valffarjohkdalen (Vassavagge) – Muorkihytta*
- o Calaves – Kong Oscar - Turistløypa*
- o Ydaln – Dorro nord*
- o Skaitikjeften (Balvasshytta) – Argaladhytta*

Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år før påske for vintersesongene 2012 – 2015 i hvert område. Viser for øvrig til vedlagte kart.

Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene).

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark.
- I Fuglvatn-området skal kjentmannsturene gjennomføres før utgangen av mars og før påske .
- Det gis tillatelse til 2 - to turer pr år innen 1.mai for vintersesongene 2012 – 2015 i hvert område
- Dispensasjonen gjelder for inntil tre - 3 snøscootere på samme tur
- Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen, tlf. 93423318, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 8: Bodø Røde Kors hjelpekorps (Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark)

Bodø Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark (jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften), fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde (jf kap. IV, punkt 8 i verneforskriften) og fra Gåsvatnan landskapsvernområde (jf kap. IV, punkt 7 i verneforskriften) til kjentmannskjøring innen verneområdene.

Dispensasjonen gis for 4 år – årene 2012-2015 med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene

1. To turer pr år med inntil to snøskutere på strekningen Semska-Namlausdalen-Midtistua-Saltfjellstua-Krukkistua m/retur.

2. To turer pr år med inntil to snøskutere på strekningen Semska-Namlausdalen-Midtistua-Bjøllåvasstua - ned til veg i Tollådalen med retur.

3. En tur pr år med inntil to snøskutere på strekningen Trettnes-Bjøllåvasstua-Harodalen-Jarbrudalen-Røklund med retur motsatt veg.

For aktivitet 1 og 2 gis det tillatelse til en tur før påske og en tur før 1. maihelga. For aktivitet 3 gis det tillatelse til en tur før påske.

På aktivitet 1 legges traseen om Søndre Bjøllåvatn; det gis ikke tillatelse til å kjøre over Ruovddevarre da dette er i umiddelbar nærhet av et av Saltfjellets mest brukte fjellrevhi.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark. Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart. MNNPS anmoder Bodø RKH om å kontakte Saltdal RKH og Beiarn RKH for å samkjøre turer som går i samme trase.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 9: Beiarn Røde Kors hjelpekorps (Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m/vernområder)

Beiarn Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften) og fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde (jf kap. IV, punkt 7 i verneforskriften) til kjentmannskjøring innen verneområdene.

Dispensasjonen gis for 4 år – årene 2012-2015 med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene:

- 1. To turer pr år med inntil fem snøskutere på strekningen Tverrånes-Tverrådalen-Vefjell-Blakkådalen-Fingerbreen-Lappflytterskardet-Øvre Stormdal-Tollåsandens-Tverråsandens-Vefjell-Tverrådalen-Tverrånes*
- 2. To turer pr år med inntil fem snøskutere på strekningen Tunnellen-Tverrbrennvatnet-Gåsvatnan-Stabbursdalen-Oksvatnan-Haron-Nordre Bjøllåvatn-Hessihompvatn-Kvitbergvatn-Oksvatn-Stabbursdalen-Tunnellen.*
- 3. To turer pr. år med inntil fem skutere på strekningen Skoglund-Djupvatne-Nordre Bjøllåvatn-Søndre Bjøllåvatn-Saltfjellstua-Krukki-Stalloroggi-Bukkhågen-Tollådalen-Skoglund*
- 4. Årlig sikringstjeneste tunnelen-Tverrbrennvatnet-Gåsvatnan-Stabbursdalen*
- 5. For aktivitet 1 og 2 gis det tillatelse til en tur før påske og en tur før 1. maihelga.*

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark. Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart. MNNPS anmoder Bodø RKH om å kontakte Saltdal RKH og Beiarn RKH for å samkjøre turer som går i samme trase.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 10: Glomfjord Røde Kors hjelpekorps (Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m/verneområder)

Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark (jfr kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften) til kjentmannskjøring innen verneområdene.

Dispensasjonen gis for 4 år – årene 2012-2015 med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jfr § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene:

- 1. To turer årlig med inntil fire snøskutere på strekningen Storglomvatnet-Svartisen-Tåkeheimen-Snøtinden*
- 2. To turer årlig med inntil fire snøskutere på strekningen Storglomvatnet-Sørdalen-Bogvatnet-Blakkådalen*
- 3. En tur med inntil fire snøskutere i løpet av perioden for innlegging av ruten Storglomvatn-Vesterdalen-Bjørnfossvatn på GPS*
- 4. En tur med inntil fire snøskutere i løpet av perioden for innlegging av ruten Storglomvatn-Skjelåtind/Spisstind-NVE-hytte mot Beiardalen på GPS.*
- 5. Kryssing av nasjonalparken ved behov på strekningen Storglomvatnet-Glomdalen-Gråtådalen (prøveprosjekt).*

For aktivitet 1 og 2 gis det tillatelse til to turer pr. vinter; en tur før påske og en tur før 1. maihelga. For aktivitet 3 og 4 gis det tillatelse til en tur i løpet av hele dispensasjonsperioden. Aktivitet 5 er noe spesiell; dette er et svært vanskelig område med mange vindhull/skavler. For å komme til Gråtådalen er en her avhengig at å krysse et hjørne av nasjonalparken.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark. Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart. MNNPS anmoder Bodø RKH om å kontakte Saltdal RKH og Beiarn RKH for å samkjøre turer som går i samme trase.
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.
- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Vedtak 11: Saltdal Røde Kors hjelpekorps (Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m/verneområder)

Saltdal Røde Kors Hjelpekorps gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark (jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften), Saltfjellet landskapsvernområde (jf kap. IV, punkt 8 i verneforskriften), Gåsvatnan landskapsvernområde (jf kap. IV, punkt 7 i verneforskriften) og Storlia naturreservat (jf kap IV, punkt 5), for kjentmannskjøring og aktiviteter innen verneområdene.

Dispensasjonen gis for 4 år – årene 2012-2015 med hjemmel i § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene:

:

- 1. Årlig påskevakt på Lønsdal. Denne omfatter følgende delaktiviteter:
Sikringsturer Lønsdal-Kjemåvatn-Steindalen-Addjek-Familiedalen-Sørelva
og Lønsdal-Dypen-Viskisvatnan dersom det er dårlig vær.*
- 2. To turer pr år med inntil fem snøskutere på strekningen Røkland-Kvitbergvatn-Haron-
-Nordre Bjøllåvatn-Søndre Bjøllåvatn med retur.*
- 3. En tur pr år med inntil fem snøskutere på strekningen Semska-Namlausdalen-
Søndre Bjøllåvatn-Krukki med retur.*
- 4. To turer pr. år med inntil fem skutere på strekningen Stolpen.Kvassteinheia-
Hessihompan-Nordre Bjøllåvatn-Haron-Kvitbergvatn-Jarbrudalen-Røkland*
- 5. To turer med inntil 5 skutere på strekningen Lønsdal-Viskis-Junkerdal med retur.*
- 6. To turer med inntil 5 skutere på strekningen Lønsdal-Steindalen-Søndre Bjøllåvatn-
Nordre Bjøllåvatn-Oksvatnan-Beiarfjellet(tunnelen) med retur*

For aktivitet 2,4,5 og 6 gis det tillatelse til en tur før påske og en tur før 1. maihelga. På aktivitet 3 gis det tillatelse til en tur før påske. Det anmodes samtidig om at turene 2 og 4 slås sammen til en tur.

På aktivitet 3 legges traseen om Søndre Bjøllåvatn; det gis ikke tillatelse til å kjøre over Ruovddevarre da dette er i umiddelbar nærhet av et av Saltfjellets mest brukte fjellrevhi.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Formålet er kjentmannstur, inkludert sjekk av skredfare.*
- Motorferdselen skal skje på snødekt, frossen mark. Kjøring skal følge traseene for kjentmannsturer, jfr. vedlagt kart. MNNPS anmoder Bodø RKH om å kontakte Saltdal RKH og Beiarn RKH for å samkjøre turer som går i samme trase.*
- Aktivitetene skal være godkjent av Salten politidistrikt.*
- Tillatelse fra grunneier og kommune skal foreligge og kunne fremvises ved kontroll av oppsynet.*

- Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal innen 31.08 ha tilsendt rapport som beskriver all kjøring innen verneområdet. Dette gjelder antall turer, fordelt på dag og tid på døgnet, antall scootere benyttet, samt at det gis vurdering av behovet for senere år.
- Dispensasjonen skal medbringes under gjennomføring av aktiviteten og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises særlig hensyn.

Det er ønskelig at oppsynet; Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen, tlf. 98842329, varsles før kjøringen starter, så oppsynet slipper å følge ukjente scooterspor de eventuelt skulle komme over.

Trykt vedlegg:

- Søknad om øving i verneområdene for hjelpekorpsene – Salten politidistrikt 2012-2015
- Kart over de ulike kjøretrasene
- Rundskriv fra DN – redningstjeneste i verneområder. Hjelpekorpsens bruk av snøscooter, datert 01.03.99.
- Kart over aktuelle kjentmannstraseer for Røde kors hjelpekorps, Sjunkhatten nasjonalpark, vedlegg 18 forvaltningsplan
- Svar på aktuelle spørsmål stilt av sekretariatet den 13.01.2012 fra de ulike hjelpekorpsene, mail datert 18.01.2012.
- Direktoratet for naturforvaltnings klagebehandling av Naturvernforbundet i Nordlands klage, datert 01.07.2008

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Naturmangfoldloven
- Verneforskrift for Sjunkhatten nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Sjunkhatten nasjonalpark
- Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Verneforskrift for Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Rago
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsverneområde
- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsverneområde
- Dispensasjon for 2010 for Fauske Røde kors hjelpekorps – Sjunkhatten nasjonalpark, datert 25.03.2010 gitt av Fylkesmannen i Nordland
- Dispensasjoner gitt til Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Fauske og Sulitjelma Røde kors hjelpekorps for sesongene 2007/2008-2010/2011 i verneområdene.
- Klage fra Naturvernforbundet i Nordland, datert 19. Februar 2008

Bakgrunn

Fylkesmannen i Nordland ga i vedtak datert hhv. 09.01, 10.01, 13.01 og 14.01 2008 Beiarn, Bodø, Fauske, Glomfjord, Saltdal og Sulitjelma Røde Kors Hjelpekorps tillatelse til kjentmannskjøring i ovennevnte verneområder i Nordland for perioden 2008-2011. Det ble samlet gitt dispensasjon for 229 turer pr. år (1 skuter = 1 tur). Forut for de aktuelle tillatelsene ble det avholdt møter mellom hjelpekorpsene, politiet og fylkesmannen hvor en forsøkte å avdekke behovet og finne lokale løsninger for å imøtekomme behovene for det enkelte hjelpekorps.

Saken ble påklaget av Naturvernforbundet i Nordland 19.februar 2008. Fylkesmannen opprettholdt sitt tidligere vedtak og klagen ble oversendt til Direktoratet for naturforvaltning for endelig avgjørelse i medhold av forvaltningsloven § 34. DN stadfestet i brev av 1.juli 2008 fylkesmannens vedtak.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har overtatt forvaltningsansvaret samtidig som naturmangfoldsloven nå stiller strengere formelle krav til saksbehandlingen. De gitte dispensasjonene må nå fornyes for de 6 korpserne og det søkes nå for perioden 2012-2015. Verneforskriftene gir ikke direkte hjemmel for å gi dispensasjon til denne typen motorferdsel og tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene) for alle verneområdene unntatt Sjunghatten. Søknader som skal behandles etter denne unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

I §48 i naturmangfoldsloven heter det:

"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig"

Forvaltningsplaner for det enkelte områder og innarbeidet forvaltningspraksis gjennom blant annet klagebehandlingen i 2008 er med på å trekke opp retningslinjene for behandling av disse søknadene.

Sekretariatet synes dette er en utfordrende sak i lys av naturmangfoldsloven, den forvaltningspraksis som er etablert for kjentmannskjøring i verneområdene i nordre Nordland og i andre nasjonalparker her i landet.

Saken gjelder

Salten politidistrikt v/ miljøkoordinator har sendt inn en felles søknad for Røde Kors hjelpekorpsene om øving i verneområdene innefor Midtre Nordlands geografiske virkeområde. Salten politidistrikt skal i henhold til felles rundskriv fra DN og Justisdepartementet fra 1999 koordinere hjelpekorpsenes søknader og virksomhet med motorferdsel i verneområdene. Søknadene gjelder for Bodø, Beiarn, Glomfjord, Saltdal, Sulitjelma og Fauske Røde Kors hjelpekorps. Det er søkt om aktivitet innenfor alle nasjonalparkene, landskapsverneområdene og Storlia naturreservat som Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for.

Sekretariatet har hatt møte med Salten politidistrikt den 05.01.12 på Fauske der det ble gått gjennom rutiner for behandling av søknader fra hjelpekorpsenes øvelsesaktivitet i verneområdene. Det ble blant annet diskutert tidligere års rutiner, gitte dispensasjoner, rapportering, korpsernes geografiske virkeområde, ulike forvaltningsplaner, DN's rundskriv fra 1999 og andre aktuelle temaer.

Det ble enighet på møtet at det skulle innkalles til et nytt møte mellom miljøkoordinator for Salten politidistrikt, sekretariatet og områdekoordinator for Røde Kors hjelpekorpsene. På

dette møtet ble det gått konkret inn på hver enkelt søknad for de ulike hjelpekorpsene. Etter møtet har sekretariatet sendt noen spørsmål angående søknaden til områdekoordinator for hjelpekorpsene. Sekretariatet har mottatt svar på de stilte spørsmålene fra de ulike hjelpekorpsene.

Retningslinjene for redningstjeneste i verneområder er trukket opp i DN's rundskriv fra 1999. Her står det blant annet følgende: *"Kjentmannskjøring eller øvingskjøring med snøscooter krever særskilt dispensasjon fra verneforskriftene. Dispensasjon kan gis av forvaltningsmyndigheten for verneområdet (fylkesmannen for nasjonalparkene) med bakgrunn i plan som er godkjent av politimesteren. Ved behov kan slike dispensasjoner gis for flere år."*

"Alle søknader om kjentmannskjøring bør vurderes med bakgrunn i områdets sårbarhet, hensynet til dyrelivet, områdets utstrekning, bruk av området til friluftsliv, utskifting av folk i hjelpekorpsene osv. Hovedregelen skal være at man gjør seg kjent i aktuelle områder uten bruk av kjøretøy."

Vurdering

Politidistriktets rolle

Sekretariatet synes det er positivt at Salten politidistrikt har påtatt seg ansvaret med å koordinere søknadene. Salten politidistrikt erkjenner samtidig at pga. utskifting av folk m.v. har oppfølgingen med søknader og rapporter m.m. de siste årene forbedringspotensial. Årlige rapporter som ligger som forutsetninger for de gitte dispensasjonene foreligger ikke for årene 2008-2010 hos forvaltningsmyndighetene.

Sekretariatet har forventninger om at Salten politidistrikt vil ta en mer aktiv rolle i dette arbeidet og tar det formelle ansvaret for oversendelse av innkomne søknader til MNNPS. En forutsetter også at dette koordineres mot Helgeland politidistrikt da flere av de omsøkte turene foregår i deler av Rana kommune. Søknadene bør være vurdert av politidistriktene med utgangspunkt i rapportene fra siste år og satt inn i en beredskapsmessig sammenheng. I tillegg bør Salten politidistrikt ha ansvaret for å innkalle MNNPS-sekretariatet til møte og gjennomgang av de årlige rapportene til forvaltningen.

Rundskriv fra DN/Justisdept.

Retningslinjene for kjentmannskjøring og øvelsesaktivitet i verneområder er trukket opp i rundskrivet fra DN/Justisdepartementet fra 1999. Kjentmannsturer kan være viktig med hensyn til beredskap og aktuelle redningsaksjoner i området. I verneområdene forutsettes det en svært begrenset øvelsesaktivitet på grunn av hensynet til verneverdiene. Det er et klart mål om at slik aktivitet skal være på et absolutt minimum. Det heter blant annet i rundskrivet at ***hovedregelen skal være at man gjør seg kjent i aktuelle områder uten bruk av kjøretøy.***

Via etablert og stadfestet forvaltningspraksis har en åpnet opp for noe øvelsesaktivitet i forbindelse med kjentmannsturer i verneområdene og en mer liberal praksis enn rundskrivet fra DN i 1999 legger opp til. Sekretariatet mener det er behov for at DN vurderer gjeldende rundskriv og klargjør på en entydig måte for de nye styrene hvilke regler som skal gjelde for denne type aktivitet i verneområdene. På denne måten vil en kunne bidra til å oppfylle målet om en enhetlig forvaltningspraksis i våre verneområder.

Forvaltningspraksis i andre verneområder

I forbindelse med klagesaken i 2008 tok Helgeland politidistrikt kontakt med fylkemannen pr. telefon og ba om å bli involvert i arbeidet siden deler av kjøringen berører deres distrikt. Helgeland politidistrikt har i følge fylkesmannen dessuten stilt spørsmål ved behovet for den aktuelle kjøringen.

I nasjonalparkene Blåfjell-Skjækerfjell og Lierne i Nord-Trøndelag er alle søknader om kjentmannsturer blitt avslått. I Børgefjell, hvorav en stor del berører Helgeland politidistrikt, har eksempelvis disse aktivitetene i verneområdet aldri vært tema.

Forvaltningsplanen for Sjunghatten fraviker noe fra rundskrivet fra 1999. Her er det blant annet åpnet opp for at et område kan gis dispensasjon til i forbindelse med skredøvelser. Det er ellers åpnet opp i verneforskriften for øvelseskjøring og forvaltningsplanen har et eget vedlegg med aktuelle kjentmannstraseer. DN's rundskriv fra 1999 er imidlertid fortsatt gjeldene også i Sjunghatten da dette er tatt med i forvaltningsplanen.

Beredskapsmessig sammenheng

Ved kjentmannskjøring i områder er det naturlig å tenke hvor er det størst behov å være kjent. Hvor er det størst sannsynlig at det kommer redningsaksjoner? Hva sier statistikken? Hvor mange ganger har det vært leteaksjoner på vinterstid i det aktuelle området? Dette er spørsmål som bør være helt naturlig å stille og kjentmannsturer bør settes inn i en beredskapsmessig sammenheng.

Det vil sann sett være et mye mindre behov for kjentmannsturer i ”villmarkspregete” nasjonalparker som deler av Saltfjellet-Svartisen, Rago, Børgefjell sammenlignet med deler av Sjunghatten som er befolkningsnært med stor utfart i enkelte områder.

Erfaringer fra andre politidistrikt tyder på at de fleste leteaksjoner er knyttet opp mot høsten. Det er ellers sann at det er fullt mulig å bli kjent i områder uten bruk av motorisert ferdsel. Det skal i utgangspunktet også skje uten bruk av motorisert ferdsel, jfr. hovedregelen i DN's rundskriv. For områder med korte distanser så bør kjentmannskjøring og sikringsturer fortrinnsvis kunne gjøres til fots eller bruk av ski.

Korpsenes geografiske ansvarsområde

I dag dekker flere hjelpekorps samme verneområde og korpsenes geografiske virkeområder bør avklares nærmere. Det vil være naturlig at Salten politidistrikt og områdeleder tar en aktiv rolle for å avklare dette. Det nevnes at flere kjentmannsturer går over flere politidistrikt, som igjen fører til betydelig motorisert ferdsel i verneområdene.

For perioden 2008-2011 ble det gitt årlige dispensasjoner for til sammen 36 kjentmannsturer (1 skuter=1tur) i regi av 3 ulike korps til området Saltfjellstua-Søndre Bjøllåvatn. I Gåsvatnan LVO utgjorde kjentmannsturene for Røde Kors i 2011 ca. 20%, i Saltfjellet LVO ca. 50% og i Saltfjellet-Svartisen NP utgjorde de ca. 60% av antallet gitte dispensasjonsturer (1 skuter=1 tur) for kjøring på snødekt mark. Noen vil nok hevde at dette går utover det minimum som rundskrivet av 1999 legger opp til.

Samarbeid mellom korpsene

Samarbeid om turer mellom korpsene er naturlig for å begrense den motoriserte ferdselen. Sekretariatet ser behov for et nærmere samarbeid og dette gjelder spesielt i Saltfjellets verneområder hvor vi mener det er naturlig at Saltdal og Beiarn RKH koordinerer aktivitetene. Bodø RKH søker for perioden 2012-2015 på 2 turer med utgangspunkt i sin tidligere forlegning på Semska selv om beredskapen med fast påskevakt er avviklet. Med utgangspunkt i målsettingen om å redusere motorferdselen vil en samordning med Saltdal og Beiarn RKH sine turer være ønskelig.

Det kan ellers nevnes at stort sett all aktivitet er søkt om utført i vinterferien (feb/mars) og påsken (mars/april). Dette er sårbare tid av året for viltet, rovfugl, vegetasjon m.m. Det vil sann sett vært mye mer naturlig at mange av disse aktivitetene ble lagt til januar og februar da hensynet til verneverdiene kan ivaretas på en bedre måte.

Konklusjon

Sekretariatet synes dette er en utfordrende sak i lys av den forvaltningspraksis som er etablert i verneområdene i nordre Nordland sammenholdt med de føringene som ligger i naturmangfoldslovens § 48 og den praksis vi finner i en del andre nasjonalparker her i landet.

I og med at overordnet myndighet gjennom klagebehandling har stadfestet gitte dispensasjoner for 2008-2011 finner vi ikke grunnlag for å foreslå en endret praksis selv om det er noen endringer i noen av de kjørerutene som nå omsøkes. En videreføring av etablert praksis vil innebære at mellom 20-60% av dispensasjonene for motorferdsel i for eksempel Saltfjellets verneområder vil være dispensasjoner gitt etter unntaksparagrafen. Vi mener derfor at forvaltningspraksis må drøftes og avklares av DN som overordnet myndighet og samtidig vurdere om det er behov for en revisjon av gjeldende rundskriv fra 1999.

Målet med denne saken er bl.a. å videreutvikle de rapporteringsrutinene som tidligere gitte dispensasjoner har forutsatt. Det betyr at sekretariatet vurderer politidistriktenes koordineringsrolle som viktig og foreslår at etablert praksis med et årlig møte mellom politidistrikt, områdekoordinator for Røde Kors hjelpekorpsene og sekretariatet videreføres. Møtet bør gjennomgå årsrapport som viser aktivitetsomfang, beredskapsmessige behov m.v.

Sekretariatet mener også at korpsenes geografiske virkeområder innenfor verneområdene og mulighetene for samarbeid om kjentmannsturer avklares i en dialog mellom politidistrikt, områdekoordinator og Røde Kors hjelpekorps (RKH).

Vurdering og begrunnelse for vedtak 1-11:

Vedtak 1 og 2:

Fauske Røde Kors Hjelpekorps søker om dispensasjon for følgende turer:

1. Kjentmannstur i området Ånsvik, Furunesfjellet (jfr. kart tur 1) med sjekk av snøforhold, skredfare m.m. i perioden første helg i vinterferie og første helga i påsken (palmehelga). Søkt om 2 turer.
2. Sjekk av is, snøforhold, skredfare, vedlikehold snøscooterløype, sikringstur ved Hømmervatn, Halsvatn og Sætervatn (jfr. kart tur 2). Søkt om 1 gang helga før vinterferien, 1 gang i løpet av helga før påske og hver kveld i påsken (10 dager)
3. Kjentmannstur med sjekk av snø- og isforhold, samt vedlikehold i området mellom Brannheia og Grunnelengvatnet, og i området Vassvika, Færøy og Korsvik (jfr. kart tur 3). Det søkes om 2 turer, begynnelsen av vinterferien og i løpet av første del av påsken (stille uke).
4. Vinterkurs og skredøvelse i område Sjørdalen østover til rett øst for Oksskardfjellet (Sjørdalsheia) (jfr. kart tur 4). Søkt om ei helg i løpet av februar/mars.

Vurdering og begrunnelse

Sjunkhatten ble opprettet ved kgl.res. 5. februar 2010.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken omfatter.

- Bevaring av et fjord- høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold
- Bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell
- Bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området
- Bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap
- Bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur
- Bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbudt med motorisert ferdsel innenfor nasjonalparken, jf § 3 kap 6 punkt 6.1. Etter § 3 kap 6 punkt 6.3 a kan likevel forvaltningsmyndighetene gi dispensasjon fra dette forbudet for øvelseskjøring i forbindelse med bl.a. redningsvirksomhet. Videre kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, jf § 4.

Det ble gitt dispensasjon til Fauske Røde Kors hjelpekorps i 2010 til 2 kjentmannsturer i området tilsvarende tur 1 og 3 i dagens søknad. Det søkes sånt sett om en dobling i antall turer i forhold til det som ble gitt i 2010. Kjentmannsturene ble i 2010 slått sammen for å begrense motorferdselen til et minimum. Sikring- og kjentmannsturer i Fridalen ble gitt avslag på i 2010 med henvisning til at dette bør skje til fots eller ski, jfr. brev fra DN av 01.03.1999. For 2011 søkte ikke hjelpekorpsset om dispensasjon.

Det søkes også om dispensasjon til scootertransport i forbindelse med skredøvelse/vinterkurs som skal arrangeres hvert år i februar/mars i området Sjørdalen (jfr. kart tur 4) østover til rett øst for Oksskardfjellet (Sjørdalsheia). Behovet for scooter er begrunnet med at det skal fraktes utstyr, mannskapets sikkerhet og begrenning i tid man har. Det påpekes at dette har vært det primære øvingsområde for Røde kors og at behovet er meget viktig. Det påpekes i søknaden at området er godt egnet av hensynet til terrenget.

I utgangspunktet skal slike øvelser foregå utenfor verneområdet jfr. rundskriv fra DN. Det er imidlertid i forvaltningsplanen (retningslinjer rednings- og forsvarsvirksomhet) åpnet opp for at det kan foregå skredøvelser innenfor nasjonalparken. Dette gjelder imidlertid området i Austerdalen litt lenger nord enn det området som er omsøkt. I henhold til forvaltningsplanen må det derfor gis avslag på søknaden.

Vi gjør oppmerksom på at punkt 2 (tur 2) den delen som går på skredfare er direkte unntatt fra verneforskriften, jfr. § 3 punkt 6.1 a, så lenge dette utføres i samråd med politiet og behovet er vurdert ut i fra at det foreligger forhold som er helt utenom det vanlige.

Motorferdsel langs skiløypa fra Fridalen opp til Sætervatnet bør avslås med bakgrunn i at avstanden er så kort at sikringsturen heller kan utføres til fots eller på ski, jf. brev fra DN av 01.03.1999 ("Redningstjeneste i verneområder; Hjelpekorpsenes bruk av snøscooter") i samarbeid med Justisdepartementet. Der er det satt opp retningslinjer som sier; *"Hovedregelen skal være at man gjør seg kjent i aktuelle områder uten bruk av kjøretøy"*.

Sjekk av is på Hømmervatn, Halsvatn og Sætervatn, samt skredfare i denne delen av Fridalen, inkludert øvre del av Røsvikdalen bør skje på kjentmannsturen over Ånsvikfjellet/Furnesfjellet for å begrense antall turer med snøskuter i verneområdet.

Tur 1 og 3 bør slås sammen slik at det gis dispensasjon til 2 turer årlig, i tråd med tidligere gitt dispensasjon. Dette vil være i tråd med å begrense motorferdselen til et minimum, samtidig som det gis god anledning å gjennomføre de omsøkte tiltakene. I søknaden avviker traseen (tur 3 spesielt) en del på flere plasser i forhold til forvaltningsplanens vedlegg 18 (kjentmannstraseer Røde kors hjelpekorps). Dette gjelder spesielt i Vassvika, Færøyvalen og Korsvik. Kjentmannskjøring må skje i tråd med forvaltningsplanens traseer.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Derfor er det lagt begrensninger på antall turer innenfor verneområdet. I Furunes/Ånsvik fjellet er det lagt begrensninger i ferdseien av hensynet til sårbar vegetasjon.

Føre-var-prinsippet § 9

Hovedmålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkt tiltak. Det er derfor lagt begrensninger på ferdsel både mht antall turer, periode og at løypen kun skal følge angitt trase i nasjonalparken. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøringen i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samlet belastning § 10

Skuterkjøringen det er snakk om i dette tilfellet er i et så begrenset omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ikke aktuelt i denne saken.

Miljøansvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

Vedtak 3:

Bodø Røde Kors Hjelpekorps søker om dispensasjon for følgende turer:

1. Snu inne i verneområdet (2-300 meter) inn ved Erlingbu for oppkjøring av skiløype til skitrase og bruk ved eventuell pasienttransport.
2. Snu inne i verneområdet (2-300 meter) ved stikryss Bostolia for oppkjøring av skiløype til skitrase og bruk ved eventuell pasienttransport.

Vurdering og begrunnelse

Sjunkhatten ble opprettet ved kgl.res. 5. februar 2010.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken omfatter.

- Bevaring av et fjord- høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold
- Bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell
- Bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytting til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området
- Bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap
- Bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur
- Bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbudt med motorisert ferdsel innenfor nasjonalparken, jf § 3 kap 6 punkt 6.1. Etter § 3 kap 6 punkt 6.3 a kan likevel forvaltningsmyndighetene gi dispensasjon fra dette forbudet for øvelseskjøring i forbindelse med bl.a. redningsvirksomhet. Videre kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, jf § 4.

Søknaden dreier seg om å kunne kjøre 2-300 meter innenfor verneområdet for å komme til et egnet område for å kunne snu på flat mark (jfr. vedlagt kart). Behovet gjelder oppkjøring av skiløype ved stort snøfall fra Heia opp mot stikryss Bostolia og samme fra der nevnte løype krysser Sandjordelva og opp til Erlingbu. Behovet begrunnes ut i fra at terrenget opp mot disse stedene er så bratt at det vil være vanskelig å utføre oppdraget ved å snu utenfor det vernede området.

Det er ikke åpnet opp for omsøkt tiltak i verneforskriften, slik at eventuell tillatelse må gis etter § 4 (generelle dispensasjonsbestemmelser) i verneforskriften. Det er ikke naturverdier som ligger i området som skulle tilsi at kunne bli påvirket nevneverdig av en dispensasjon. Omsøkt tiltak er relativt begrenset og med de begrensningene som legges inn i vilkårene med blant annet antall turer, vil verken verneverdiene påvirkes nevneverdig eller stride mot vernevedtakets formål. På bakgrunn av det kan dispensasjon gis.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Derfor er det lagt begrensninger på antall turer innenfor verneområdet.

Føre-var-prinsippet § 9

Hovedmålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkt tiltak. Det er derfor lagt begrensninger på ferdsel både mht antall turer, periode og at løypen kun skal følge angitt trase i nasjonalparken. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøringen i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samlet belastning § 10

Skuterkjøringen det er snakk om i dette tilfellet er i et så begrenset omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ikke aktuelt i denne saken.

Miljøansvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

Vedtak 4:

Fauske RKH har søkt om følgende aktiviteter:

- To turer med inntil to snøscootere i Rago nasjonalpark.

Vurdering og begrunnelse

Rago nasjonalpark ble etablert ved kongelig resolusjon av 22.01.1971. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalparken Padjelanta.

I utgangspunktet er motorisert trafikk til lands og til vanns samt landing med luftfartøy forbudt, jf verneforskriftens kap. III, punkt 2.4a, men departementet eller den departementet bestemmer (Midtre Nordland nasjonalparkstyre) kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene i særlige tilfeller når dette ikke strider mot formålet med vernet. Tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldsløven (jf § 77 i samme lov og kap III, punkt 3 i verneforskriften). Søknader som skal behandles etter unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Omsøkte aktiviteter, begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegging av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller.

Ved denne avgjørelsen er politiets anbefalinger vektlagt. Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes tiltakene ikke å være i vesentlig strid med verneformålet

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Nasjonalparkstyret vurderer et svært begrenset antall turer på snøføre med snøcooter til ikke å være i strid med verneformålet.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, det er derfor lagt begrensinger på ferdselen mht en avgrensning av område, sesong, og et begrenset antall turer.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Med de vilkår som er satt vil scooterkjøring i dette omfanget i liten grad skade naturmangfoldet, vegetasjonen og dyrelivet, i området. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes tiltakene ikke å være i vesentlig strid med verneformålet og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer.

Vedtak 5:

Fauske RKH har søkt om følgende aktiviteter

- Delta med inntil to snøscootere på kjentmannsturer til Sulitjelma RKH i Junkerdal nasjonalpark.

Vurdering og begrunnelse

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med vernet er:

- * Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- *Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
- * Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, Pkt. 6.1 i verneforskriften. Motorferdsel kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

I forvaltningsplanen for nasjonalparken er det satt en målsetting om å holde motorferdselen i nasjonalparken på et minimum, og gjennom dette gjøre nasjonalparken til en kilde for stillhet og naturopplevelser.

I verneforskriftens pkt 6.3 er det gitt åpning for at det etter søknad kan gis dispensasjon for enkelte aktiviteter, men motorisert transport i forbindelse med Røde Kors sin kjentmannskjøring er ikke hjemlet her. Forvaltningsplanen gir imidlertid retningslinjer for Røde kors hjelpekorps sin aktivitet.

Tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene), og søknader som skal behandles etter denne unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Omsøkte aktiviteter, begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegging av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller. Ved denne avgjørelsen er politiets anbefalinger vektlagt.

Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark sier om Røde kors hjelpekorps sin aktivitet:

- Røde kors hjelpekorps (RKH) kan gis tillatelse i henhold til planer godkjent av politimesteren.
- Øvelsesaktivitet skal så langt mulig utføres utenfor Junkerdal nasjonalpark, og en skal så langt som mulig er gjøre seg kjent i området på andre måter enn ved bruk av snøscooter.
- Kjentmannskjøring (øvelser) skal samordnes i fellesøvelser hvor de ulike hjelpekorps (Saltdal og Sulitjelma) deltar. Øvelsen(e) skal koordineres av RKH-områdeleder. Øvelsene bør holdes i områdene som er mest brukte og hvor det er mest sannsynlig at det blir redningsaksjoner.
- For kjentmannsturer kan det gis tillatelse til maks 3 snøscootere.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Innenfor Junkerdal nasjonalparken er det registrert flere sårbare dyre- og plantearter. I området ved Fuglvatnet og sør-øst for Balvatnet, er det registrert leveområder for rødlistede og sårbare viltarter, og de aktuelle artene er følsom for forstyrrelse i leveområdet i perioden mars - juni. Økt ferdsel på grunn av sterk økning i snøscooterbruk på vårvinteren, vil være uheldig. I områder med sårbar vegetasjon vil også motorisert ferdsel på våren med tynt snødekke og råtnende snø vil rabbevegetasjonen være utsatt for slitasje.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og et svært begrenset antall turer med snøscooter på godt snøføre før påske vurderer en imidlertid til ikke å være i strid med verneformålet. Ferdselen i Fuglvatnet-området bør derfor ikke skje seinere enn i mars og før påske,

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Ferdsel med snøscooter i dette området er svært begrenset i utgangspunktet, to turer i området før påske og med de vilkårene som er satt med en avgrensning av området, sesong og antal

turer vil scooterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet og ikke føre til for stor samlet belastning på de sårbare viltlokaliteten.

De gitte begrensninger i antall turer, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes denne transport til ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer.

Vedtak 6:

Saltdal Røde Kors har søkt om følgende område / rute for kjentmannskjøring i Junkerdal nasjonalpark. Storengan – Leipibakken – Tjårrisdalen – Skaiti – retur Rykkjedalen – Sauvatnan – Storeng– Storengskaret – Balvatnet – Skaitikjeften – Skaitidalen – Argalad.

Vurdering og begrunnelse

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med vernet er:

- * Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- *Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
- * Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, Pkt. 6.1 i verneforskriften. Motorferdsel kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

I forvaltningsplanen for nasjonalparken er det satt en målsetting om å holde motorferdselen i nasjonalparken på et minimum, og gjennom dette gjøre nasjonalparken til en kilde for stillhet og naturopplevelser.

I verneforskriftens pkt 6.3 er det gitt åpning for at det etter søknad kan gis dispensasjon for enkelte aktiviteter, men motorisert transport i forbindelse med Røde Kors sin kjentmannskjøring er ikke hjemlet her. Forvaltningsplanen gir imidlertid retningslinjer for Røde kors hjelpekorps sin aktivitet.

Tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene), og søknader som skal behandles etter denne unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark sier om Røde kors hjelpekorps sin aktivitet:

- Røde kors hjelpekorps (RKH) kan gis tillatelse i henhold til planer godkjent av politimesteren.
- Øvelsesaktivitet skal så langt mulig utføres utenfor Junkerdal nasjonalpark, og en skal så langt som mulig er gjøre seg kjent i området på andre måter enn ved bruk av snøscooter.
- Kjentmannskjøring (øvelser) skal samordnes i fellesøvelser hvor de ulike hjelpekorps (Saltdal og Sulitjelma) deltar. Øvelsen(e) skal koordineres av RKH-områdeleder. Øvelsene bør holdes i områdene som er mest brukte og hvor det er mest sannsynlig at det blir redningsaksjoner.
- For kjentmannsturer kan det gis tillatelse til maks 3 snøscootere.

Tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Omsøkte aktiviteter, begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegging av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller. Ved denne avgjørelsen er politiets anbefalinger vektlagt.

Når det gjelder antall snøscootere som kan benyttes ved de forskjellige turene gir forvaltningsplanen føringer om at det kan gis tillatelse til maksimalt 3 – tre snøscootere, en finner derfor ikke å kunne gi tillatelse til det omsøkte antallet snøscooter.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Innenfor Junkerdal nasjonalparken er det registrert flere sårbare dyre- og plantearter, bl.a. leveområder for rødlistede og sårbare viltarter, arter følsomme for forstyrrelse i leveområdet i perioden mars - juni. Økt ferdsel p.g.a sterk økning i snøscooterbruk på vårvinteren, vil være uheldig. I områder med sårbar vegetasjon kan også motorisert ferdsel på våren, med tynt snødekke og råtnende snø, utsette rabbevegetasjonen for slitasje. Motorisert ferdsel på våren med tynt snødekke og råtnende snø kan føre til slitasje på sårbar rabbevegetasjonen.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og et svært begrenset antall turer med snøscooter på godt snøføre i det omsøkte området vurderer en imidlertid til ikke å være i strid med verneformålet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Ferdsel med snøscooter i dette området er svært begrenset i utgangspunktet, og med de vilkårene som er satt med en avgrensning av området, sesong og antall turer vil scooterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet og ikke føre til for stor samlet belastning på de sårbare viltlokaliteten.

De gitte begrensninger i antall turer, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes denne transport til ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer.

Vedtak 7:

Sulitjelma Røde Kors har søkt om følgende områder og ruter for kjentmannskjøring:

Junkerdal vest: Avgrenses av knekken i grensa ved Storforsdalen til Balddoaivi, ned til vestenden av Balvatnet, nasjonalparkgrensen langs Balvatnet opp til Jakobsbakken, Gjertrudfjellet – Storforsdalen. Trase Rosna over til Knallerdalen. Kart med veiledende traseer oversendt i e-post av 18.01.2012 fra hjelpekorpsset.

Junkerdal øst: følgende traseer inntegnet på kart oversendt i e-post av 18.01.2012:

o Tjorvi-Mavas (Reinflyttarskaret)

o Metskidalen

o Kvæbliok - Sakariassbekken / Dorro

o Dorro - Mellomvatn

o Calaves – Valffarjohkdalen (Vassavagge) – Muorkihytta

o Calaves – Kong Oscar - Turistløypa

o Ydaln – Dorro nord

o Skaitikjeften (Balvasshytta) – Argaladhytta

Vurdering og begrunnelse

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med vernet er:

* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

*Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

* Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, Pkt. 6.1 i verneforskriften. Motorferdsel kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.

- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

I forvaltningsplanen for nasjonalparken er det satt en målsetting om å holde motorferdselen i nasjonalparken på et minimum, og gjennom dette gjøre nasjonalparken til en kilde for stillhet og naturopplevelser.

I verneforskriftens pkt 6.3 er det gitt åpning for at det etter søknad kan gis dispensasjon for enkelte aktiviteter, men motorisert transport i forbindelse med Røde Kors sin kjentmannskjøring er ikke hjemlet her. Forvaltningsplanen gir imidlertid retningslinjer for Røde kors hjelpekorps sin aktivitet.

Tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene), og søknader som skal behandles etter denne unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark sier om Røde kors hjelpekorps sin aktivitet:

- Røde kors hjelpekorps (RKH) kan gis tillatelse i henhold til planer godkjent av politimesteren.
- Øvelsesaktivitet skal så langt mulig utføres utenfor Junkerdal nasjonalpark, og en skal så langt som mulig er gjøre seg kjent i området på andre måter enn ved bruk av snøscooter.
- Kjentmannskjøring (øvelser) skal samordnes i fellesøvelser hvor de ulike hjelpekorps (Saltdal og Sulitjelma) deltar. Øvelsen(e) skal koordineres av RKH-områdeleder. Øvelsene bør holdes i områdene som er mest brukte og hvor det er mest sannsynlig at det blir redningsaksjoner.
- For kjentmannsturer kan det gis tillatelse til maks 3 snøscootere.

Tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Omsøkte aktiviteter, begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegging av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller. Ved denne avgjørelsen er politiets anbefalinger vektlagt.

Når det gjelder antall snøscootere som kan benyttes ved de forskjellige turene gir forvaltningsplanen føringer om at det kan gis tillatelse til maksimalt 3 – tre snøscootere, en finner derfor ikke å kunne gi tillatelse til det omsøkte antallet snøscooter.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Innenfor Junkerdal nasjonalparken er det registrert flere sårbare dyre- og plantearter. I området ved Fuglvatnet og sør-øst for Balvatnet, er det registrert leveområder for rødlistede og sårbare viltarter, og de aktuelle artene er følsom for forstyrrelse i leveområdet i perioden mars - juni. Økt ferdsel p.g.a sterk økning i snøscooterbruk på vårvinteren, vil være uheldig. I områder med sårbar vegetasjon kan også motorisert ferdsel på våren, med tynt snødekke og råtnende snø, utsette rabbevegetasjonen for slitasje.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og et svært begrenset antall turer med snøscooter på godt snøføre før påske vurderer en imidlertid til ikke å være i strid med verneformålet. Ferdselen i Fuglvatnet-området bør derfor ikke skje seinere enn i mars og før påske,

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Ferdsel med snøscooter i dette området er svært begrenset i utgangspunktet, to turer i området før påske og med de vilkårene som er satt med en avgrensning av området, sesong og antal turer vil scooterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet og ikke føre til for stor samlet belastning på de sårbare viltlokaliteten.

De gitte begrensninger i antall turer, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes denne transport til ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer.

Vedtak 8-10: Kjentmannsturer i regi av Bodø, Beiarn, Glomfjord og Saltdal Røde Kors hjelpekorps Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark m/tilliggende verneområder

Vurdering og begrunnelse

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl.res. av 8. september 1989. Verneforskriftene forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull. I tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske- og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Saltfjellet – Svartisen Nasjonalpark, Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområde, jf kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, punkt 8 i verneforskriften for landskapsvernområdene.

Forskriftene åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorisert transport til eksisterende hytter i området i perioden 1. mars- 30. april, jf kap. IV, punkt 4.3 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. VI, punkt 2 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Begrunnelse

Omsøkte aktivitet, begrenset bruk av snøskuter til transport av materiell og utstyr til turistforeningens hytter, er blant de tiltak som forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til. Fylkesmannen har også forståelse for at hyttene brukes som viktige utgangspunkt for friluftsliv. Omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, vurderes ikke til å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark eller Saltfjellet landskapsvernområde.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.

I verneforskriftens pkt 6.3 er det gitt åpning for at det etter søknad kan gis dispensasjon for enkelte aktiviteter, men motorisert transport i forbindelse med Røde Kors sin kjentmannskjøring er ikke hjemlet her. Forvaltningsplanen fra 1990 gir ikke retningslinjer for Røde kors hjelpekorps sin aktivitet.

Tillatelse til slik transport må da vurderes med hjemmel i den generelle unntaksparagrafen, § 48 i naturmangfoldsloven (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene), og søknader som skal behandles etter denne unntaksparagrafen skal vurderes strengt.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Omsøkte aktiviteter, begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegging av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller. Ved denne avgjørelsen er politiets anbefalinger vektlagt.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Innenfor Junkerdal nasjonalparken er det registrert flere sårbare dyre- og plantearter. I området ved Fuglvatnet og sør-øst for Balvatnet, er det registrert leveområder for rødlistede og sårbare viltarter, og de aktuelle artene er følsom for forstyrrelse i leveområdet i perioden mars - juni. Økt ferdsel på grunn av sterk økning i snøscooterbruk på vårvinteren, vil være uheldig. I områder med sårbar vegetasjon vil også motorisert ferdsel på våren med tynt snødekke og råtnende snø vil rabbevegetasjonen være utsatt for slitasje.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og et svært begrenset antall turer med snøscooter på godt snøføre før påske vurderer en imidlertid til ikke å være i strid med verneformålet. Ferdselen i Fuglvatnet-området bør derfor ikke skje seinere enn i mars og før påske,

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Ferdsel med snøscooter i dette området er svært begrenset i utgangspunktet, to turer i området før påske og med de vilkårene som er satt med en avgrensning av området, sesong og antal turer vil scooterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet og ikke føre til for stor samlet belastning på de sårbare viltlokaliteten.

De gitte begrensninger i antall turer, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

Med de vilkår som her er lagt inn i dispensasjonene vurderes denne transport til ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer.

Saksopplysninger

Vedtakene kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes igjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø.

Politimesteren i Salten

SØKNAD OM ØVING I VERNEOMRÅDER FOR HJELPEKORPSENE
-
Salten politidistrikt 2012 - -2015

Frist for innrapportering fra områdeleder om hjelpekorpsenes forslag til
øvelses- og utdanningsvirksomhet i 2012 - 2015 settes til 15.11.11.

Gjelder for:
Bodø Røde Kors
Glomfjord Røde Kors
Beiarn Røde Kors
Saltdal Røde Kors
Sulitjelma Røde Kors
Fauske Røde Kors

Navn Bodo Rode Kors	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere/u rer	Antall snoscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Etatenes avgjørelse	Vilkår/betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar – Mai. En tur før og en tur etter Påske	Inntil 4 pers.	2 scootere	Semka – Navnlausdalen- Midtstua- Saltfjellstua – Krukkistua m. retur			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar – Mai. En tur før og en tur etter Påske	Inntil 4 pers.	2 scootere	Semka – Navnlausdalen- Midtstua – Bjollåvasstua – ned til vei i Tollådalen med retur			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar – Påske. En tur som kjøres før Påske	Inntil 4 pers.	2 scootere	Trettnes – Bjollåvasstua – Harødalen – Jarbrudalen – Rokland med retur motsatt vei			

Sjunkhatten Nasjonalpark	Kjentmannskjøring/kjøring i forbindelse med løypesikring utenfor vemeområdet	Tilgang til nødvendig snuplass, 2-300 m inne i vemeområdet. Begge steder går nasjonalparkgrensa i bratt lende der det er umulig å sm en scooter. Snuing på disse to plassene gjør det mulig å kjøre uhindret opp til topps av utfordrende bakker.	Januar - april	2-4 pers.	1-2 scootere	Inn i vemeområdet ved: 1. Sletta NØ for "Appelsinhaugen" v. Erlingbu. 2. Myra på vasskillet i Bordstuliskaret.			
-----------------------------	--	---	----------------	-----------	--------------	--	--	--	--

Navn	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snoscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Etatenes avgjørelse	Vilkår/betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Glomfjord Rode Kors									
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Mars -April	Inntil 8 personer	4 scootere	Svartisen til Tåkeheimen			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Mars -April	Inntil 8 personer	4 scootere	Vestdalen til Bjørnfossvann			

Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Mars -April	Inntil 8 personer	4 scootere	Sordalen til Bogvann – avsluttes i Blakkådalen			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Mars -April	Inntil 8 personer	4 scootere	Glomsdalen/ Gråttadalenen til hyttene			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Mars -April	Inntil 8 personer	4 scootere	Glomsdalen til NVE – hyttene mot Beardalen mellom Sjelåfnd og Spissind (GPS tur)			

Navn Beiaru Røle Kors	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Etatenes avgjørelse	Vilkår/ betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 1 Beiam		Januar – Mai En tur for og en tur etter Påske		5 scootere	Tverrånes-Tverrådalen- Vefjell-Blakkådalen- Fingerbreen- Lappflytterskaret-Øvre Stormdal-Tollåsanden- Tverråsanden-Vefjell- Tverrådalen-Tverrånes			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 2 Beiam		Januar – Mai En tur for og en tur etter Påske		5 scootere	Tunelen-Tverrbrennvatne – Gåsvatnan- Ø Oksvatnan- Haron – Nordre Bjollåvatni- Hessihompvatni – Kvitbergvatni – Oksvatnan - Stabbursdalen - Tunellen			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring 3 Beiam		Januar – Mai En tur for og en tur etter Påske		5 scootere	Skoghund –Djupvatne – Nordre Bjollåvatne – Alternativ: Haron – Storpåske –Nordre Bjollåvatni - Søndre Bjollåvatne – Saltfjellstua – Krukki – Stalloroggi – Bukkhågen – Tollådalen - Skoghund			

Gåsvatn landscapsvernområde	Sikringstjeneste		1 forb m. påske		3 scootere	Tunellen – Tverrbrennvatne – Gåsvatn – Stabursdalen – Tunellen			
--------------------------------	------------------	--	--------------------	--	------------	---	--	--	--

Navn	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snoscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Etatenes avgjørelse	Vilkår/betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Saltdal Rode Kors									
Saltofjellet/Svartisen Nasjonalpark	Sikringstur		Påsken		2 scootere	Lonsdal-Kjemåvann – Steindalen-Addjek –Familledaleen – Sorelva – Dypen- Lonsdal og opp til Viskisvannan.			
Saltofjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøri ng 1 Saltdal		Januar - Mai	Inntil10 personer	5 scootere	Rokland – Kvitbergvatn – Haron – Nordvatn – SorBjellånatn- m.retur			

Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing 2 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Semka - Navnlausdalen - S.Bjellåvatn - Saltfjellstua - Krukki - m.retur			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing 3 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Stolpen - Kvassteinheia - Hessihompan - N.Bjellåvatn - Haron - Kvitbergvatn - Jarbrudalen - Rokland			
Junkerdaalen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing 4 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Storengan - Leipebakken - Tjærisdalen - Skaiti - retur Rykkedalen - Sauvatman - Storeng - Storengskaret - Ballvatn - Skaitkjelften - Skaitdalen - Argalad			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing 5 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Lonsdal - Viokis - Junkerdal - m. retur			
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing 6 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Tretmes - Liteshvatn - Nordre Bjellåvaten			

Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjor- ing7 Saltdal		Januar - Mai	Inntil 10 personer	5 scootere	Lonsdal – Steindalen – Sorvatn – Nordvatn – Oksvatnan – Gåsvatnan – til tunellen på beiarfjellet – Retur			
---------------------------------------	---------------------------------	--	--------------	-----------------------	------------	---	--	--	--

Navn	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere	Antall snøscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Statens avgjørelse	Vilkår/betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Sulitjelma Røde Kors									
Junkerdaalen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar - Mai Før og etter Påske		7 scootere	Junkerdaal vest. Avgrensas av kneika i grensa ved Storforssdaalen til Baldovavri, ned til vestenden av Bulvatnet, . nasjonalparkgrensen långs Bulvatnet opp til Jakobsbakken, Gjertudfjellet - Storforssdaalen. Trase Rosna over til Knallersdaalen			
Junkerdaalen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar - Mai Før og etter Påske		7 scootere	Følgende traseer Tjorvi - Mavas Kvæbliok - Sakanassbekken Dorro-Mellomvatn Calaves over til Valffarjohkdaalen og Muonikilytta via Vasavaggi Skainkjeffen - Argaalahytta			

Junkerдален Nasjonalpark		Kjentmannskjøring	Januar - Mai En tur som kan kjøres før eller etter påske		5 scootere	Rago Nasjonalpark, antatt område Gjerdalen – Storskogvatnet, eventuelt Langvassfjella			
-----------------------------	--	-------------------	---	--	------------	--	--	--	--

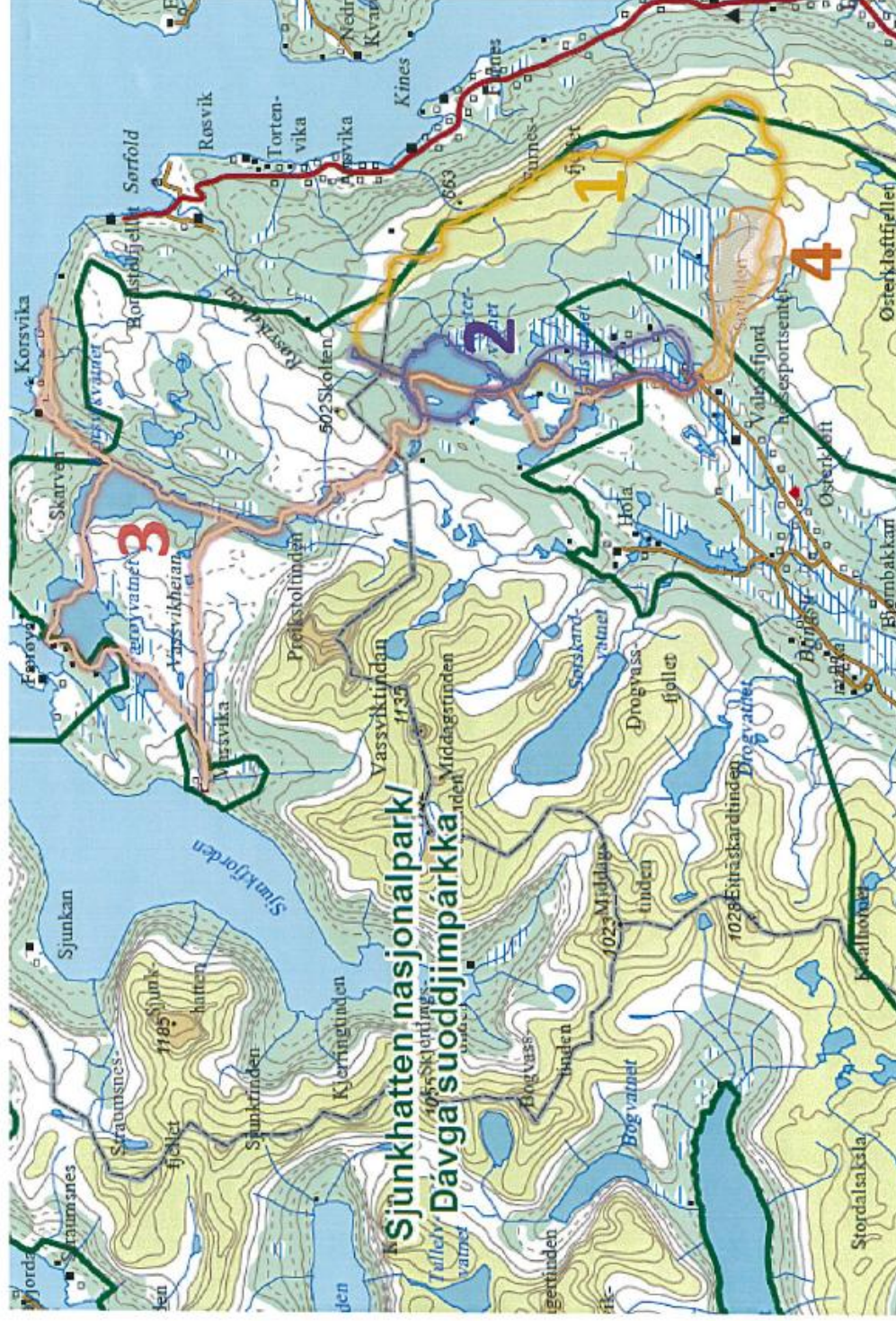
Navn	Aktivitet	Nærmere begrunnelse	Tidspunkt	Antall deltakere/u rer	Antall snoscootere	Spesifisert rute / område for aktiviteten	Etatenes avgjørelse	Vilkår/betingelser	Utført/ikke utført og eventuell grunn
Fauske Rode Kors									
Junkerдален Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar -Mai En tur før og en tur etter Påske		2 scootere	Sulitjelma/Junkerдален Turen avvikles i samarbeid med Sulitjelma RK			
Rago Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar - Påske To turer som kjøres før Påske		2 scootere	Rago Nasjonalpark, antatt område Gjerdalen – Storskogvatnet, eventuelt Langvassfjella			

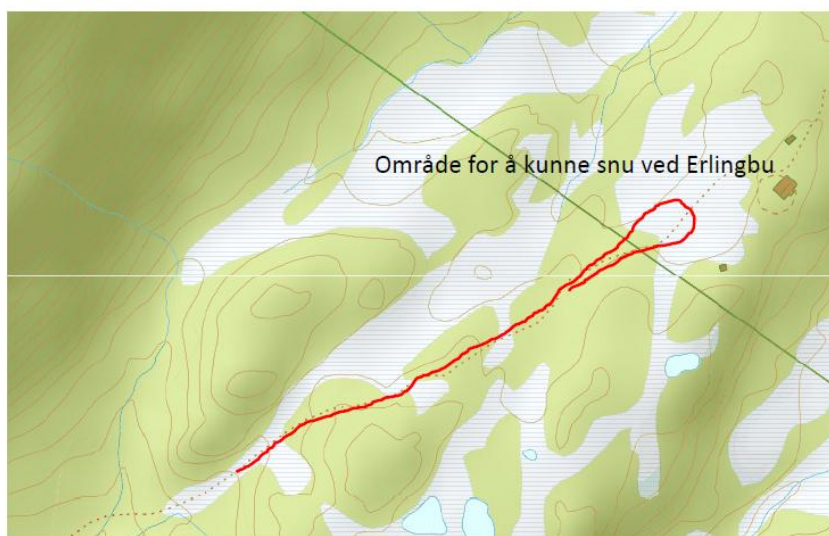
Saltfjellet/Svartisen Nasjonalpark	Kjentmannskjøring		Januar - Mai En tur før og en tur etter Påske		2 scootere	Saltfjellet øst av Svartisen Koordinerte turer sammen med Bodo, Saldal og/eller Beiam på noen av deres godkjente turer			
Sjunkhatten Nasjonalpark	Kjentmannskjøring	Se vedlegg	2 turer i perioden Januar – Mai Første helga i vinterferien og første helga i påsken (palmehelga)	Opp til 8	4 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Sætervatn – Søndre del av Røsvikdalen – Ånsvikfjellet – Furnesfjellet – Falkflågvatn – Sordalen – Røde Kors hytta.			
Sjunkhatten Nasjonalpark	Sikringsstur	Se vedlegg	1 gang helga for vinterferien, 1 gang helga for påske, hver kveld i løpet av påsken (da kun ved utfart/reelt behov).	Opp til 4	2 Scootere	Røde Kors hytta – Hømmervatn – Halsvatn – rundt Sætervatn – langs skiløype forbi Fongehytta eller utedo – Røde Kors hytta.			

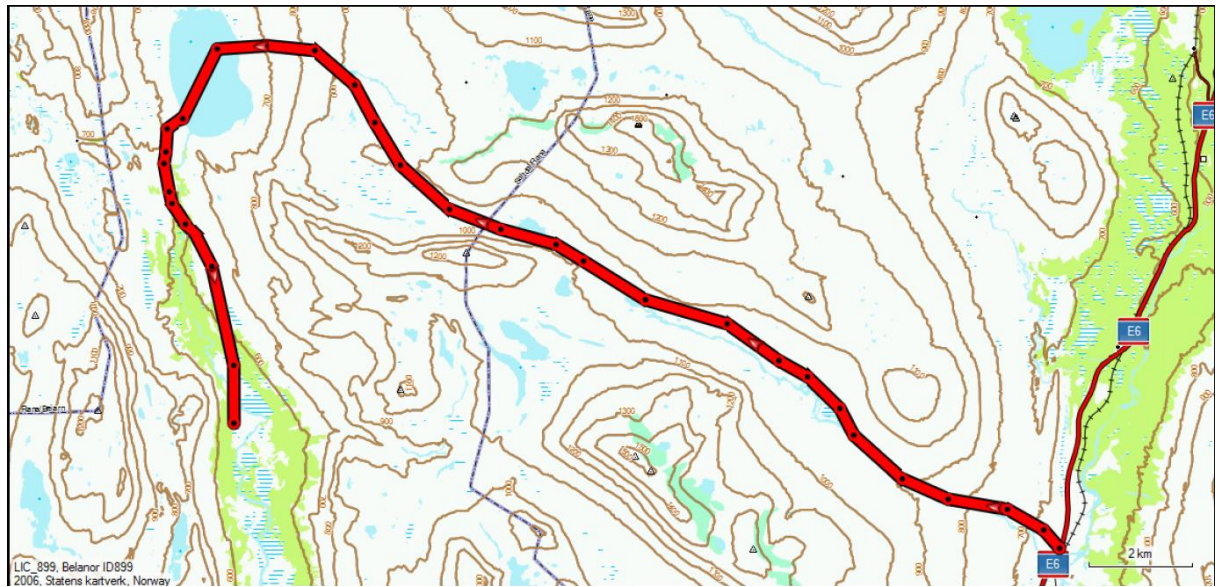
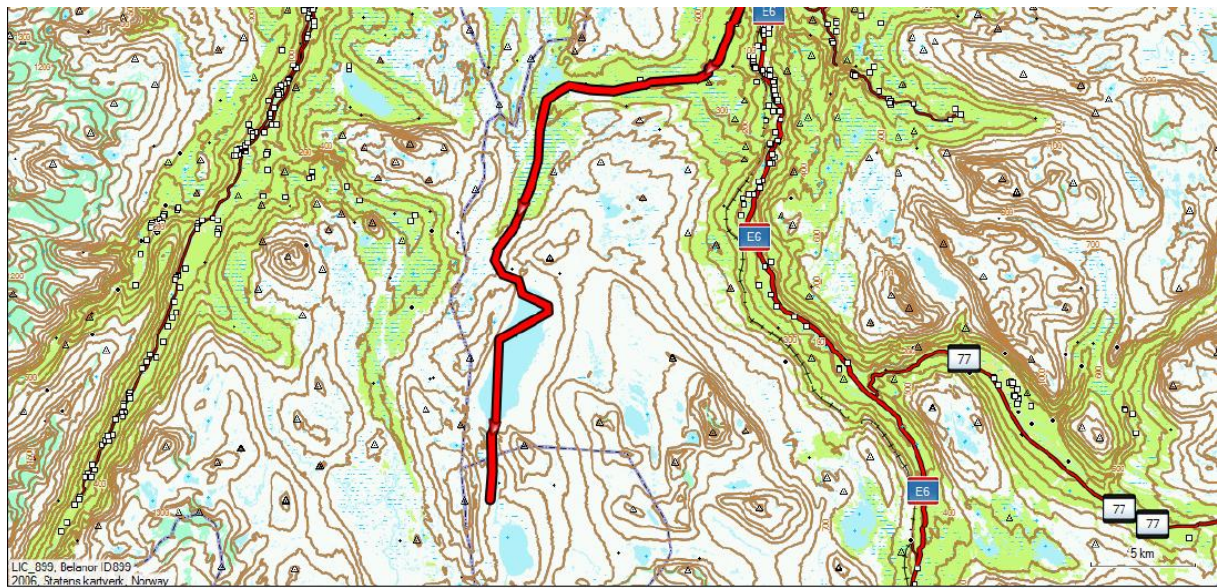
Sjunkhatten Nasjonalpark	Kjentmannskjøring	Se vedlegg	1 gang i begynnelsen av Vinterferien og 1 gang i løpet av første halvdel av Påska (stille uke).	Opp til 8	4 Scootere	Røde Kors hytta – Hommervatn – Sætervatn – langs eksisterende scooterløype til Gunnelengvatnet – Vassvika – Færoyvatn – Korsvikvatnet – Korsvika – Korsvikvatnet – Gunnelengvatnet – Sætervatn – langs skiløype til Røde Kors hytta.			
-----------------------------	-------------------	------------	---	-----------	------------	--	--	--	--

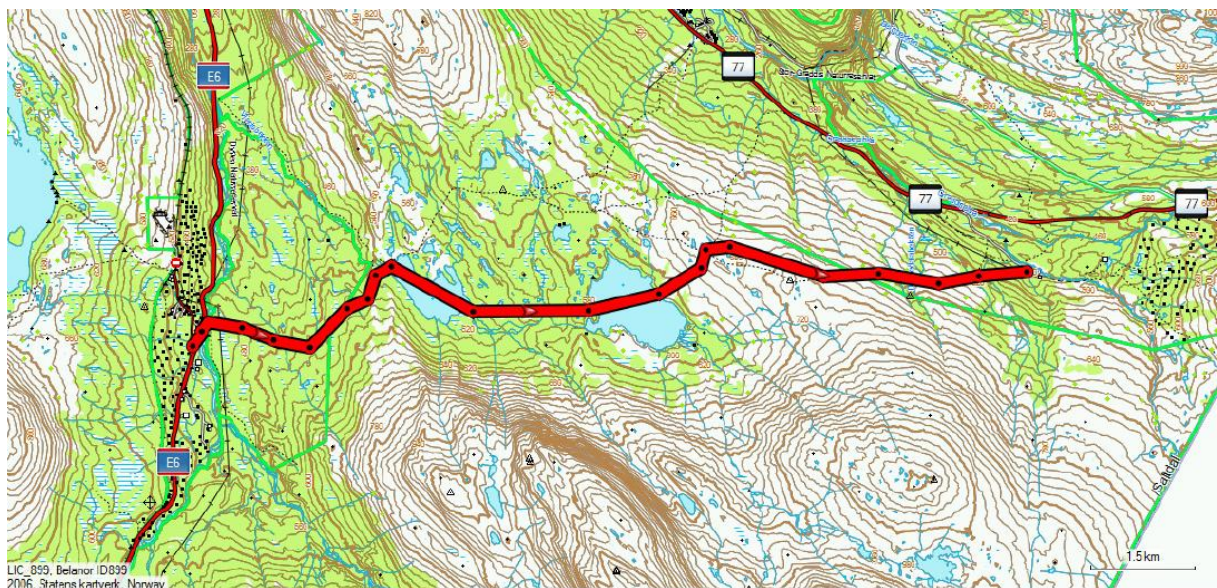
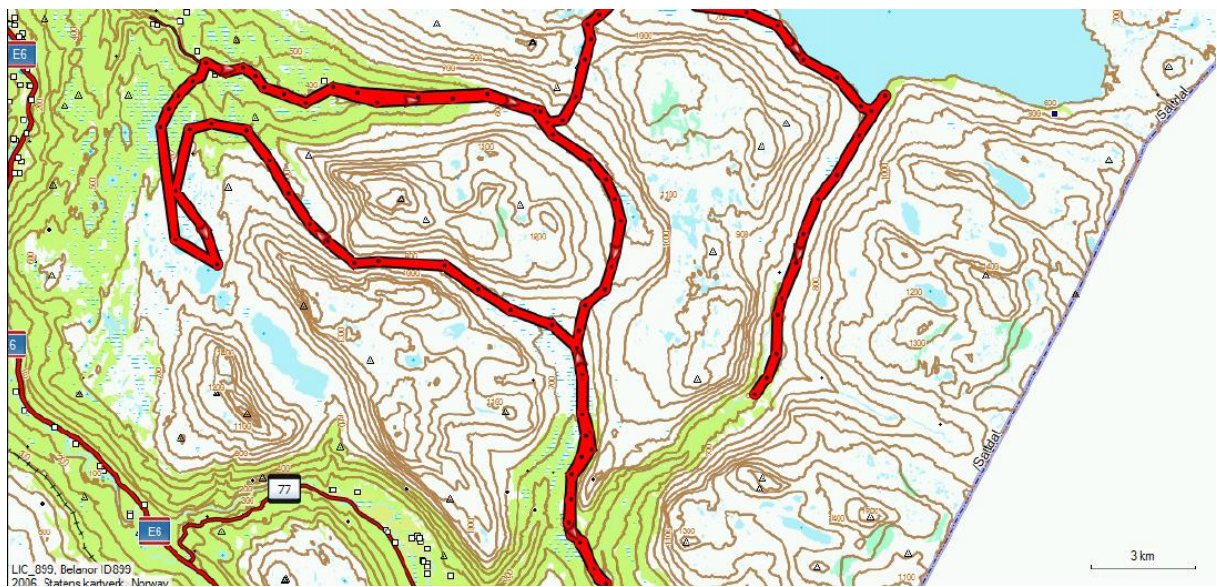
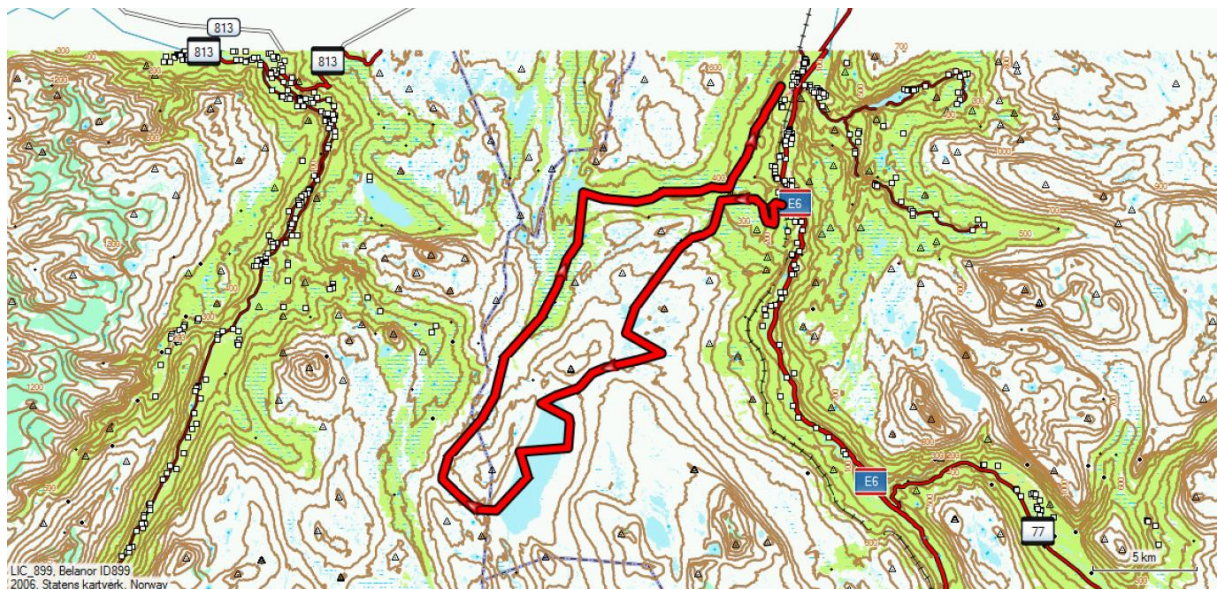
Fauske Røde Kors Hjelpekorps – Behov for sikrings og kjentmannsturer i Sjunkehatten NP

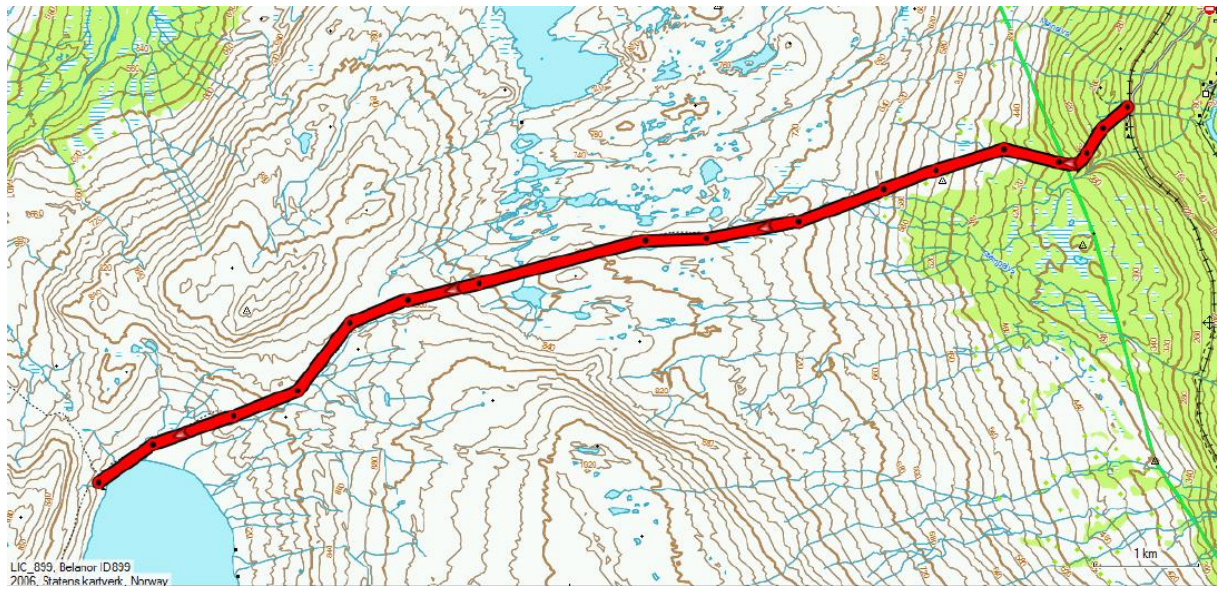
Vedlegg til søknad.

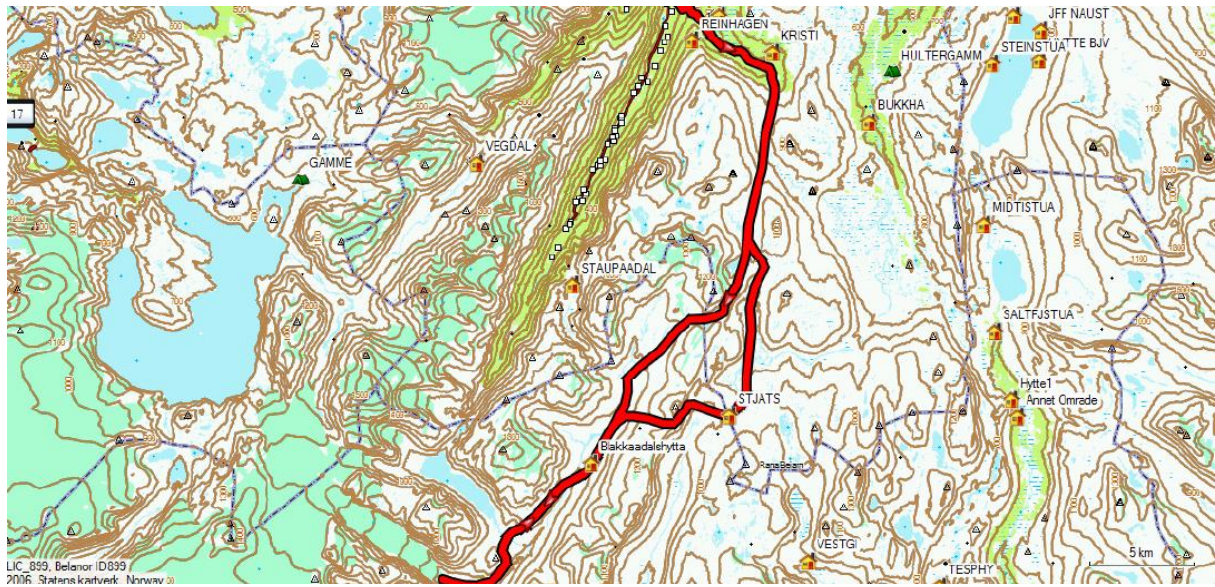

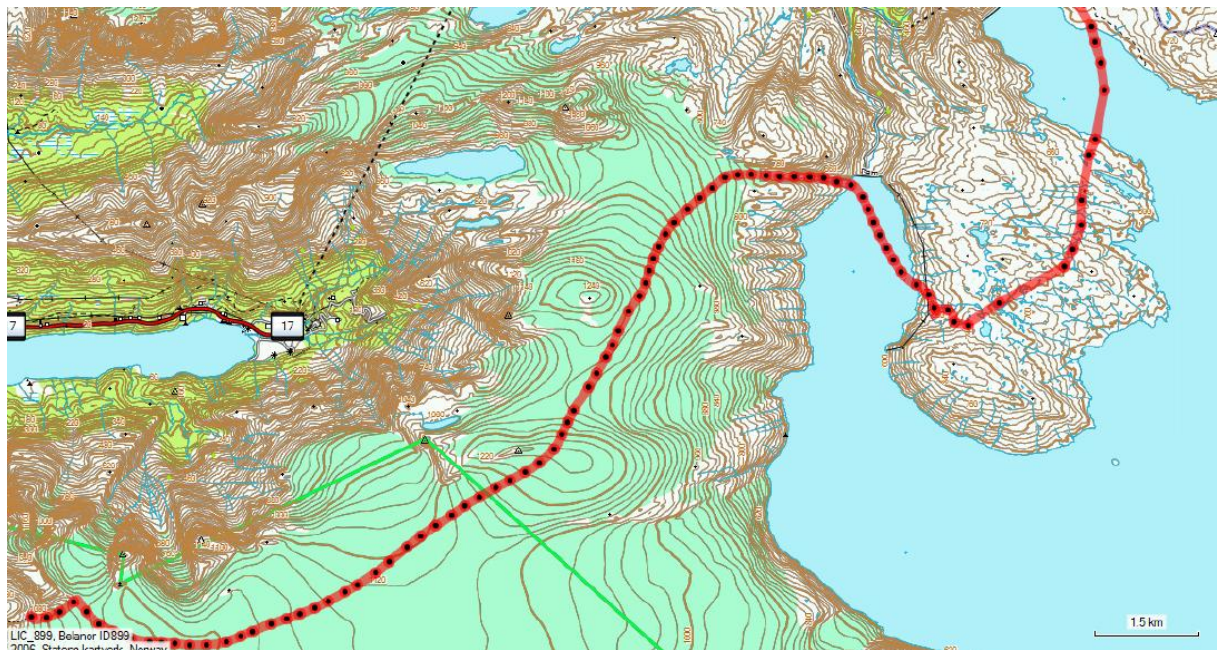
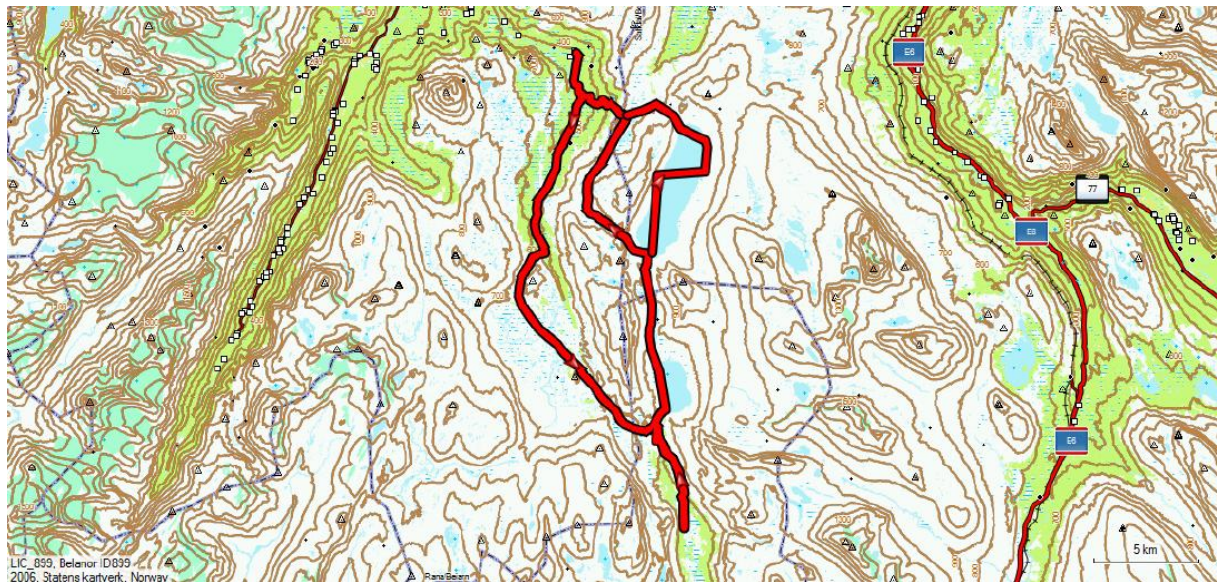

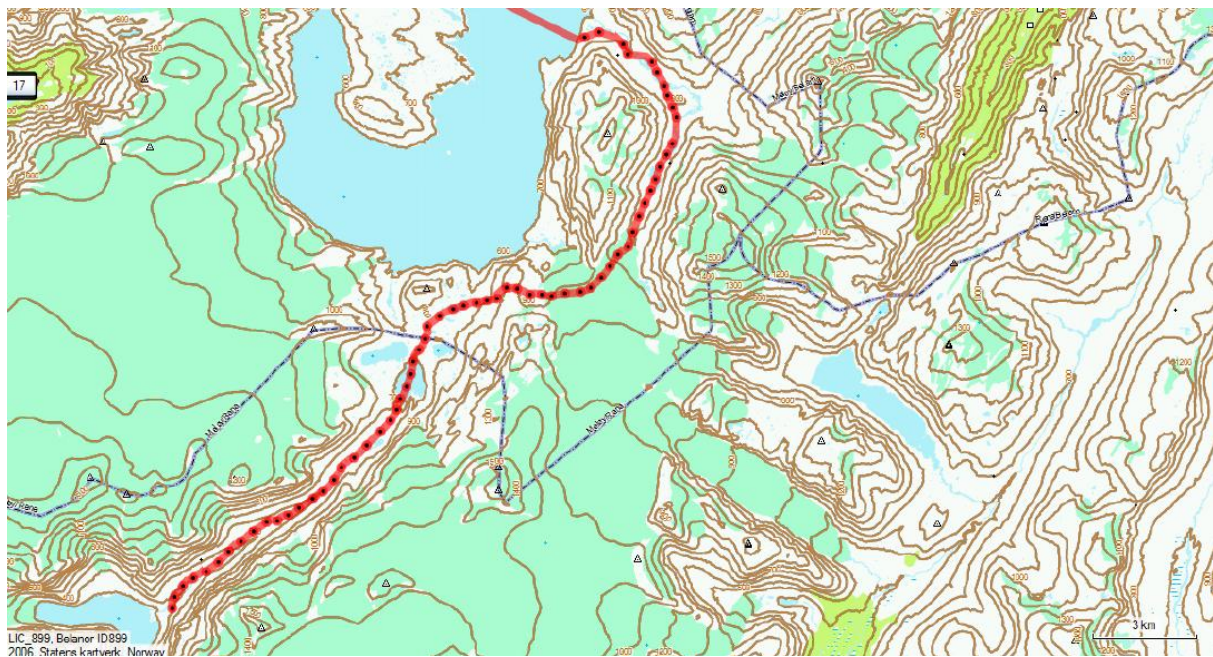

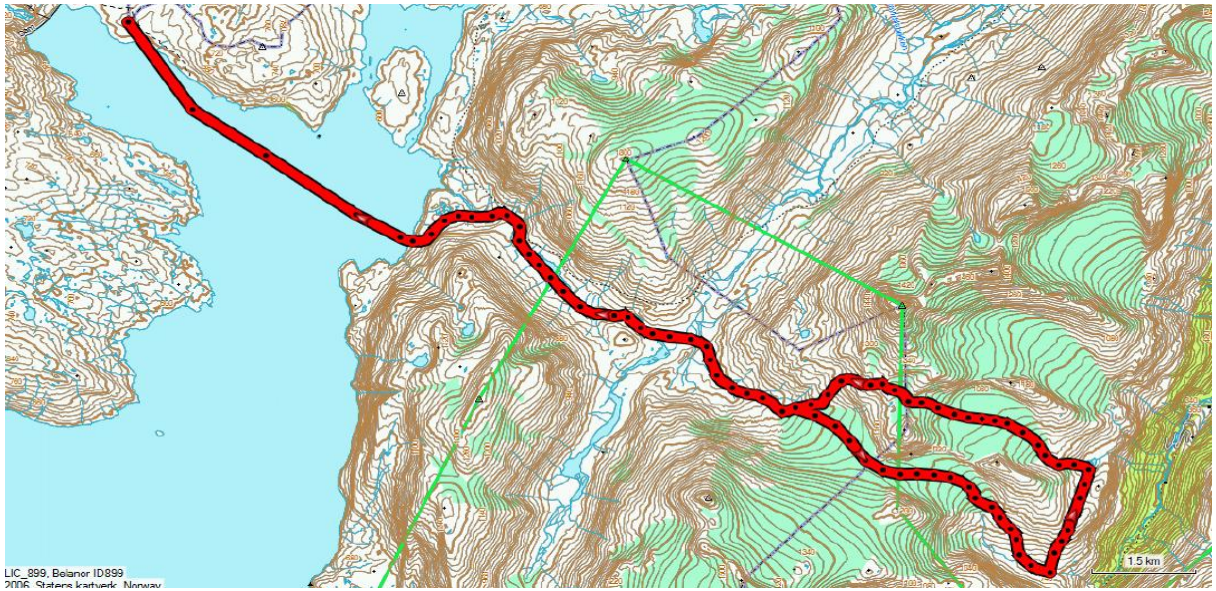
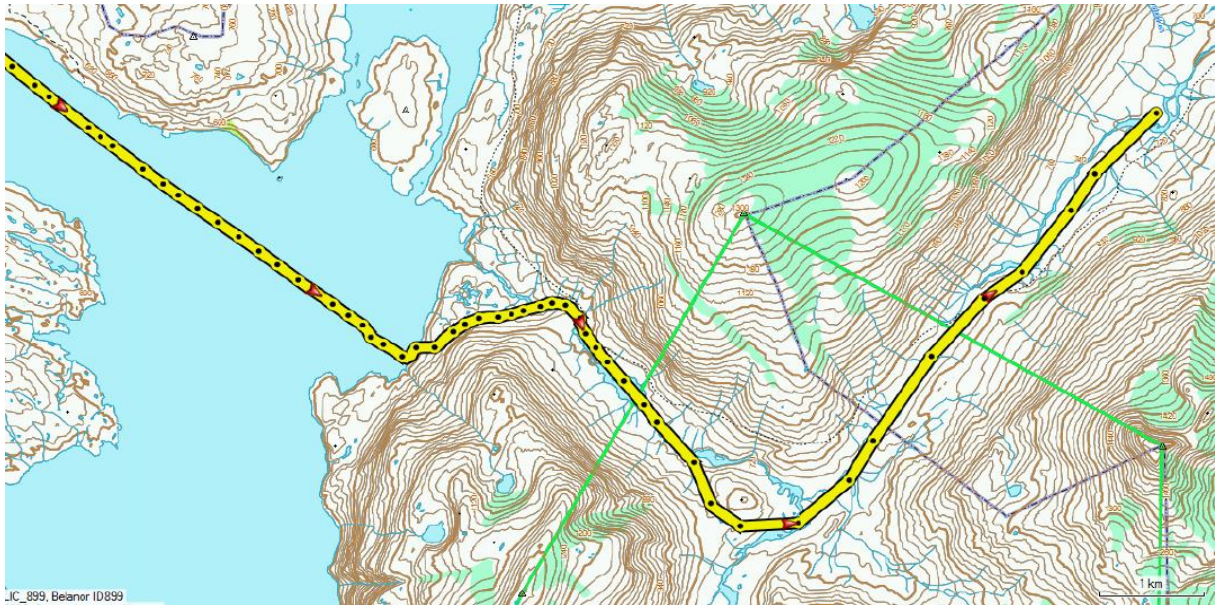

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

Kontoradresse : Tungasletta 2 Telefon: 73 58 05 00 Telefaks: 73 58 05 01
Hjemmeside: <http://www.naturforvaltning.no/>
Postadresse: 7005 Trondheim

K O P I

Fylkesmennene

Deres ref.

Vår ref. (bet oppgitt ved svar)
99/2396-1 AH/AREA
Arkivkode: 423.5

Dato
01.03.99

Redningstjeneste i verneområder. Hjelpekorpsets bruk av snøscooter.

Etter lov om naturvern av 19. juni 1970 nr 63, § 22, 1. og 2. ledd er det i utgangspunktet mulig å regulere eller forby enhver motorisert ferdsel i verneområder. Hvilke restriksjoner som finnes fremgår konkret av forskriftene for det enkelte verneområde.

I naturvernloven § 22, 3. ledd er det imidlertid gjort unntak for "ferdsel som skjer i politi-, brannvern-, ambulanse- eller sikringsøyemed". Tilsvarende unntak er derfor tatt inn i alle nyere verneforskrifter.

For å unngå misforståelser omkring begrepet "sikringsøyemed", og hindre ulik praktisering av dispensasjonsbestemmelsene, har det vært nødvendig med en klargjøring/grenseoppgang i forhold til hjelpekorpsets virksomhet. Målsettingen har vært å finne frem til praktikable retningslinjer og rutiner som både ivaretar hensynet til verneverdiene i et område – og behovet for forberedende og forebyggende redningstjeneste/sikringstjeneste.

Vi har derfor i samarbeid med Justisdepartementet trukket opp noen retningslinjer for arbeidet med slike saker. I den forbindelse har vi også hatt møte med Røde Kors, Norsk Folkehjelp og FORF.

Vi ber om at fylkesmennene snarest orienterer aktuelle hjelpekorps om de retningslinjene som er inntatt nedenfor. Justisdepartementet vil besørge nødvendig informasjon til politiet.

Naturvernloven § 22, 3. ledd. Unntak for ferdsel i "sikringsøyemed".

Konkrete redningsaksjoner er unntatt fra forbudet mot motorferdsel i verneområder, jfr. naturvernloven § 22, 3. ledd.

I tillegg kan f.eks nødvendig motorferdsel i forbindelse med avsperring eller skilting av et særlig rasfarlig sted/område komme inn under bestemmelsen. Likeledes nødvendig motorferdsel i forbindelse med isforhold eller isgang holt utenom det vanlige. Det er politiets ansvar å bedømme/avgjøre behov og omfang av slike sikringstiltak og besørge nødvendig iverksettelse. Forvaltningsmyndighet/opsyn skal imidlertid ha melding om de beslutninger som politiet har truffet. I disse sakene vil det ikke være nødvendig å søke forvaltningsmyndigheten om tillatelse.

Forberedende redningstjeneste

Utgangspunktet må være at all øvingsvirksomhet som kan legges utenfor et verneområde, skal foregå utenfor verneområdet. Dette gjelder f. eks opplæring i bruk av snøscooter og sambandsutstyr.

"Kjentmannskjøring" eller øvingskjøring med snøscooter krever særskilt dispensasjon fra verneforskriftene. Dispensasjon kan gis av forvaltningsmyndigheten for verneområdet (fylkesmannen for nasjonalparkene) med bakgrunn i plan som er godkjent av politimesteren. Ved behov kan slike dispensasjoner gis for flere år.

Hjelpekorpsene skal sende søknader om dispensasjon til forvaltningsmyndigheten for verneområdet - via den ansvarlige politimester. Politimesteren gjennomgår søknadene og gir sin vurdering før søknaden blir oversendt til forvaltningsmyndigheten.

Hvis tidspunktet for kjøringen ikke er konkret fastsatt i dispensasjonen, skal politimester og fylkesmann/oppsyn gis beskjed før kjøringen finner sted. Enkeltstående øvelser som ikke er nedfelt i slik plan, kan unntaksvis få dispensasjon etter forutgående godkjenning/anbefaling fra politimesteren.

Alle søknader om kjentmannskjøring bør vurderes med bakgrunn i områdets sårbarhet, hensynet til dyrelivet, områdets utstrekning, bruk av området til friluftsliv, utskifting av folk i hjelpekorpsene osv. Hovedregelen skal være at man gjør seg kjent i aktuelle områder uten bruk av kjøretøy.

Forebyggende redningstjeneste

Eksempler på forebyggende redningstjeneste kan være mer rutinepreget merking/varsling av rasfare, farlige isforhold og liknende.

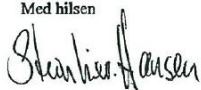
Dispensasjon til slikt arbeid bør i likhet med forberedende redningstjeneste vurderes i lys av plan som skisserer beredskapsbehov og tiltak i forbindelse med spesielle snø og isforhold etc. Planen må være godkjent av politimesteren.

Hjelpekorpsene skal også i slike tilfeller sende søknad om dispensasjon til fylkesmannen (ev. annen forvaltningsmyndighet for verneområdet) via politimesteren. Politimesteren gjennomgår søknadene og gir sin anbefaling før søknaden blir oversendt til forvaltningsmyndigheten. Dispensasjon kan gis for flere år.

Vi har gode erfaringer med at hjelpekorpsene drar ut sammen med oppsynspersonell ev. politi. Disse er normalt lokalkjente og vil kunne formidle nyttig informasjon og erfaring om trasévalg, rasfare, farlige isforhold osv.

Vi vil anta at det i flere områder kan være hensiktsmessig å kombinere forebyggende virksomhet med nødvendig "kjentmannskjøring".

Med hilsen

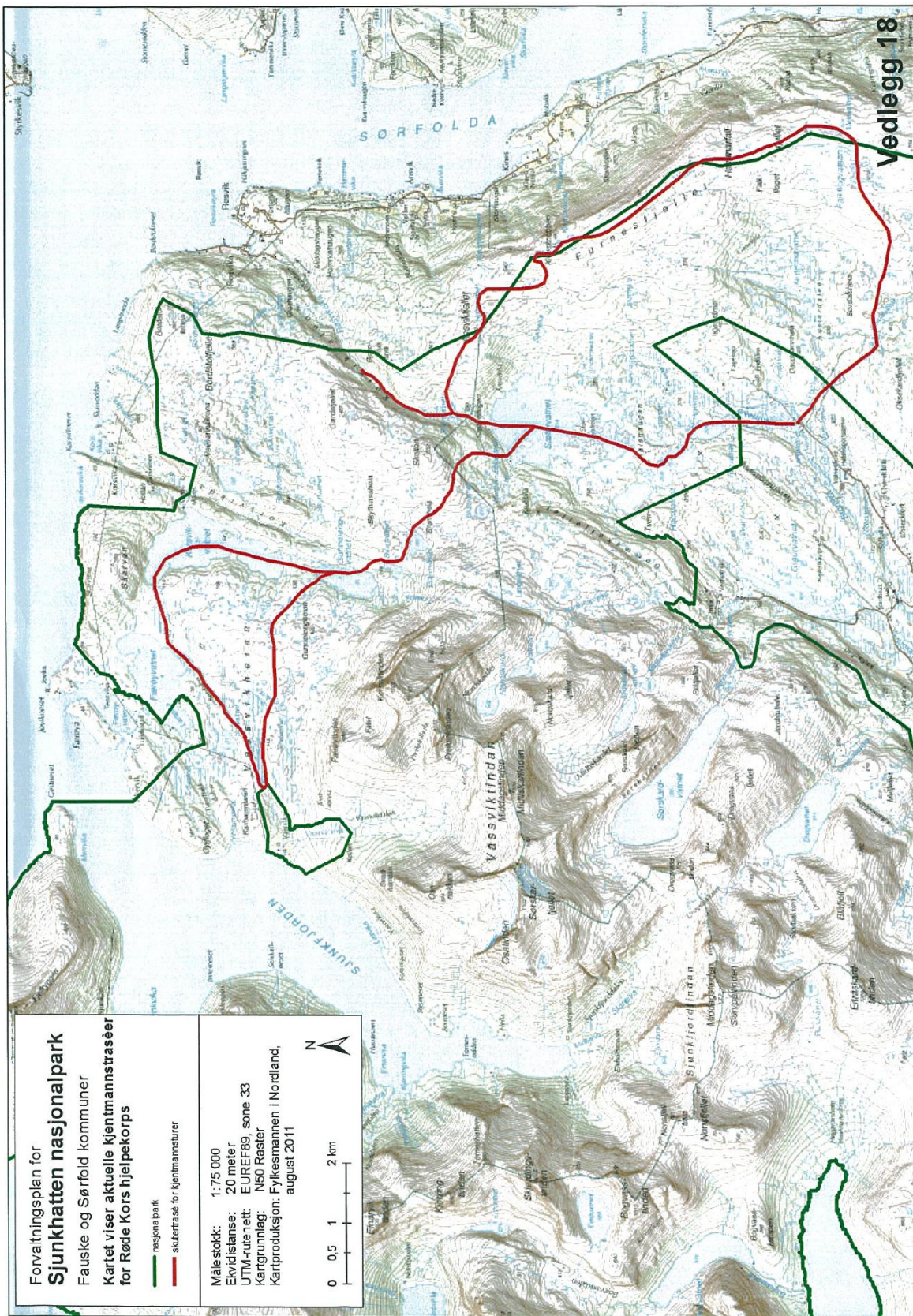

Stein Lier-Hansen
direktør

Bent Lenn

Gjenpart: Miljøverndepartementet
Justisdepartementet

Saksbehandler: Arnt Hegstad

Til :

**MIDTRE NORDLAND
NASJONALPARKFORVALTNING**

**SVAR PÅ SPØRSMÅL FRA
NASJONALPARKSTYRET IFM
DISPENSASJONSSØKNAD 2012-2015 FOR
MOTORFERDSEL I VERNEOMRÅDER FOR
RØDE KORS HJELPEKORPS I SALTEN,
HERUNDER FAUSKE RØDE KORS
HJELPEKORPS.**

Vi viser til Deres e-post 13 jan 2012 til områdekoordinator for Hjelpekorpsene i Salten, samt til vår søknad pr 13 nov 2011.

Bakgrunn: Fauske Røde Kors Hjelpekorps (Fauske RKH) driver frivillig Redningstjeneste underlagt Salten Politidistrikt, og utfører akutte oppdrag på vegne av både Politiet og AMK/Helse. På vinterstid utføres oppdrag som søk og redning samt pasienttransport utenfor vei som oftest med hjelp av snøscooter. Oppdragsmengden varierer fra år til år, men mellom 10 og 15 oppdrag er normalt. Flere av disse skjer innenfor grensene for verneområdene i Salten. For å kunne utføre oppdrag, må vi være tilstrekkelig kjent i en del områder, spesielt i områder som kan være utfordrende i dårlig vær og/eller ved spesielle foreforhold. Hva som er trygg eller utrygg løype vil kunne variere fra år til år, og også gjennom sesongen, avhengig av nedbør, temperatursvingninger og vindretninger. På alle turer vi tar, tar vi snø og skredprover, vurderer vannene med blant annet sjekk av istykkelse, samt at vi GPS-logger turene og merker ut skavler og andre farlige områder på kartet. Fordi vi er frivillige har vi både medlemmer som tilgang og avgang av medlemmer. Det er derfor en løpende aktivitet å kurse opp nye medlemmer, og sikre at medlemmene våre innehar god nok kompetanse, kunnskap og kjennskap til å kunne være en ressurs innen redningstjenesten.

Fauske Røde Kors Hjelpekorps har hele Fauske og Sørfold kommuner som primærområder og er, sammen med de andre Hjelpekorpsene i området, i beredskap for aksjoner og pasienttransporter i hele Salten Politidistrikt. Vi skal i tillegg jobbe forebyggende, og opplyse publikum hvis vi anser utfartsområder som utrygge. Uten tilstrekkelig kjennskap til områdene kan vi ikke gi ut troverdig og sannferdig informasjon. I tillegg for nærområdet til vaktstasjonen vår i Fridalen, Valnesfjord, har vi gjennom flere år gjennomført kurs og øvelser for å trene opp vårt personell på en god og trygg måte. Vi har derfor for perioden 2012-2015 søkt om følgende turer i verneområder pr år (detaljer og tidsrom iht søknad):
-Kjentmannsturer i Sulitjelma/Junkerdal området med 2 snøscootere sammen med Sulitjelma RKH på 2 av deres turer.

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontour.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

Røde Kors Nordland Hjelpekorps

- Kjentmannsturer på Saltfjellet øst av Svartisen med 2 snøscootere sammen med Beiarn, Saltdal eller Bodø RKH på 2 av deres turer
- 2 kjentmannsturer i Rago med 2 snøscootere
- 2 kjentmannsturer i Sjunghatten, fra/til Røde Kors hytta over Sætervatnet, Ånsvikfjellet, Furnesfjellet, Sordalen med inntil 4 snøscootere
- 2 kjentmannsturer i Sjunghatten, fra/til Røde Kors hytta, ned til Vassvika og Korsvika med inntil 4 snøscootere.
- Sikringsturer (1 tur i forkant av hhv vinterferien og påsken, samt de av kveldene i påsken det ansees nødvendig) i Fridalen fra/til Røde Kors hytta via Hømmervatn, Halsvatn, Sætervatn og skiløypene for å trække løype for pasienttransport ut fra de mest benyttede utfartsområdene, samt sjekk av vannene.
- 1 helg ifm vinterkurs og skredøvelse i Sjunghatten, området Sordalen, Sordalsheia.

Svar på spørsmål fra Nasjonalparkstyret:

Rago Nasjonalpark

SPØRSMÅL) Traseen for turen i Rago må beskrives bedre. Storskogvatnet vanskelig tilgjengelig, krever bra føre, Ragohytta mer aktuelt. Må om Sverige og inn i Padjelanta np for å komme inn i Rago den veien, hva med tillatelser til ferdsel her? Vurdere andre ruter, fra Kvarv eller Megården.

SVAR: Fauske RKH er ikke kjent i Rago på vinterstid. Flere av medlemmene har vært på fotturer på sommerstid, men hvor og hvordan vi skal kunne ta oss frem med snøscooter ved behov om vinteren er noe vi ønsker å få økt vår kunnskap om. Vi har derfor ikke angitt noe detaljert område for kjøring, annet enn det vi pr nå har sett på ut fra kartet. Vi ønsker å planlegge turer i Rago sammen med kjentmann og/eller Statsskog/Fjelltjenesten for å finne den/de mest hensiktsmessige rutene inn til de områdene det ansees som fornuftig å være kjent med på vinteren. Fauske RKH hadde også tillatelse i forrige 3 års periode til turer i Rago, men gjennomførte ingen. Årsakene var flere. Det ene var at det ble pålagt et samarbeide med Statsskog/fjelltjenesten, noe som vi i tid og rom ikke fikk til. Det andre var at det i et av årene var for dårlige snøforhold, og det siste er at av de områdene vi prioriterer å være kjent i, så har vi frem til nå prioritert Rago lavere enn en del andre områder med mer ferdsel (også utenfor verneområder). Alt vi gjør, gjør vi på fritiden vår, og vi må prioritere gjennom året hva vi har tid og mulighet til. Dog, Rago er såpass ukjent for oss på vinteren, at vi i den neste 3-års perioden må prioritere kjennskap til området. Vi er som dere skjønner veldig mottagelig for gode råd og tips om fornuftige og aktuelle ruter. Og er det områder vi ikke bør kjøre i så tar vi selvfølgelig gjerne i mot råd om dette også. Vi greier derfor ikke pr nå å beskrive traseen bedre før vi får mer kjennskap til området.

Sjunghatten Nasjonalpark

SPØRSMÅL 1) Løypetraseen som er inntegnet på tur 3 inneholder flere avvik på det som er vedtatt i forvaltningsplan for Sjunghatten (trase for aktuelle kjentmannstraseer). Avvikene er stort sett ved Vassvika, Færøyvalen og Korsvika. Er hjelpekorps klar over disse inntegnede traseene? Legger ved kartet i mailen.

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontonr.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

SVAR: Vi var ved søknadstidsunktet dessverre ikke klar over at det hadde blitt utarbeidet kart over aktuelle kjentmannstrasèer. Vi utarbeidet derfor en skisse som vi vedla søknaden, angitt ca trasè basert på rute for kjøring tidligere år. Vi har nå sett på kartet («vedlegg 18») og har følgende kommentarer:

Vassvika: Ingen kommentarer. Kartet i forvaltningsplanen kan godt følges her, og tilfredstiller vårt behov. Ruta går til kanten av verneområdet. Vi kjører normalt ned til husene i Vassvika (som er utenfor verneområdet) og prater med beboerne der for å høre hvordan de har det, og om de har noen opplysninger til oss vedrørende forholdene i fjellet slik de har opplevd det så langt i sesongen.

Færøyvatnet: Det ligger en del hytter langs vest/nordvestsiden av vatnet. Det er av stor betydning for oss å kjøre innom hyttene, se hvilke hytter som er benyttet så langt i sesongen og snakke med de som eventuelt er på hyttene. I tillegg bruker vi å gå ned til fjæra og småbåthavna for å se hvordan isforholdene er slik at vi kan gi en anbefaling til politiet/AMK om eventuell bruk av båt kontra snøscooter ved behov for transport til/fra området. Her virker kartet i forvaltningsplanen uhensiktsmessig. Vi har fortsatt et ønske om å kunne krysse over til vestsiden av Færøyvatnet og håper det er mulig å få til.

Korsvika: Mye det samme som for Færøyvatnet. Noe av hensikten med turen er å være kjent med aktuelle områder for uthenting av folk, ved f.eks sykdom, skade, etc. Det er en god del fritidshus i Korsvika, og det at traséen ikke er tegnet bort til løypekrysset ved den nordøstre enden av Korsvikvatnet virker ulogisk. Det er kun snakk om en forskjell på ca 200m transport over islagt vann til kanten av verneområdet, og deretter går turen langs gammel skogsvei ned til Korsvika (utenfor verneområdet). Også her bruker vi å snakke med hyttebeboerne i området og sjekke isforhold i havna. Vi har fortsatt et ønske om å kunne kjøre ned til Korsvika som angitt i vår skisse vedlagt søknaden.

SPØRSMÅL 2) *Ble det søkt om dispensasjon for 2011 i Sjunkhatten for kjentmannsturer? Vi finner bare gitt dispensasjon for 2010.*

SVAR: Fauske RKH søkte helt korrekt ikke om turer i Sjunkhatten for 2011. Det er 2 årsaker til dette. Den ene årsaken er at Fauske Røde Kors i årsskiftet 2010/2011 gikk gjennom en dyp intern organisasjonskrise som både tok svært mye tid og ressurser, og som også kunne medført at store deler av Hjelpekorpsets aktivitet ville stoppet opp. Det ble derfor ikke søkt om noe som Hjelpekorpsset kanskje ikke ville være i stand til følge opp. Heldigvis løste dette seg i månedsskiftet februar/mars 2011, men det var da noe sent på sesongen. Den andre grunnen var at når krisen var løst, ønsket å prøve å gå igjennom resten av sesongen uten turer i Nasjonalparken for å strekke oss så langt som mulig for å se om det var mulig å gjennomføre våre aktiviteter uten kjentmannsturer, sikringsturer og kurs/øvelser i området. Dog, i løpet av sesongen ble vi av politiet bedt om en tur innfor for å sjekke isen på Sætervatnet etter rapport om åpen råk, samt en tur inn til Røsvikdalen etter rapporter om skavler og usikkerhet om snøforholdene i området. Vi hadde i tillegg en pasienttransport fra området vest av Hømmervatn. Vi opplevde at vi ikke var kjent nok verken i området Furnesfjellet eller i området Vassvika-Korsvika til at vi ville sendt noen inn i disse områdene i dårlig vær. Vi var også usikre på forholdene på enkelte vann, og kunne ikke gi publikum gode nok råd for trygg ferdsel. I tillegg så gjennomførte vi også vinterkurset vårt utenfor verneområdet, men opplevde at vi ikke fikk godt nok utbytte innen fagområdene skred samt

transport av mannskaper og transport av pasient i variert terreng. Til det var ikke snøforholdene i Fridalen, utenfor verneområdet, for disse formålene godt nok. Vi konkluderte etter sesongen at det ikke er mulig for oss å operere trygt i nærområdet vårt i Fridalen uten turer i Nasjonalparken.

SPØRSMÅL 3) Tur 4 Skredsøk/vinterkurs: Det må spesifiseres hvor mye utstyr skal fraktes inn og ut (Av hensynet til antall turer). Det må oppgis behov for antall scootere og turer i forbindelse med mannskapets sikkerhet og begrenset tid. Er det snakk om persontransport inn og ut av området?

SVAR: Praksisdelen av vinterkurset går over en helg, og innehar mange momenter for at personellet kan bli sjekket ut for ettersøksaksjoner og redning vinterstid. Skred er en av mange momenter, men blant de viktigste pga alvoret som følger med en slik situasjon. Skredøvelsen er på søndag, men skredet må graves ut og gjøres klart på lørdag, fordi det er arbeide som man bruker en del tid på. Følgende er normalt behovet:

1) Fredag på dagen eller lørdag på formiddagen: Rekognosering 2-3 mann med 2 scootere for å finne en god skavel/godt sted for øvelsen.

2) Lørdag på dagtid: 3-5 mann graver ut skredet. Fraktes opp med 2-3 snøscootere sammen med noe graveutstyr, markørdukke og sikringsutstyr. Retur når skredet stort sett er ferdig gravd ut.

3) Søndag på formiddagen. 2-3 personer fraktes opp for å gjøre siste finish. 1-2 graves ned som levende markører. 1 mann er sikring.

4) Søndag etter lunsj: «Skredalarmen» går. Personell og utstyr fraktes opp. Personellet fraktes primært opp med bruk av snørekjøring etter scooter (da dette vil være den normale transportmåten i virkeligheten). Utstyr som kreves er søkestenger, elektronisk søkeutstyr, spader, merkeutstyr, pasientpulk, pasientvarmer, førstehjelpsutstyr m/hjertestarter, samband. (ved søk i mørket ville også aggregat og lyssutstyr blitt fraktet opp, men dette tar vi normalt ikke med på kurset som foregår når det er lyst). Normalt er 4 scootere nok for å frakte utstyr og søkemannskaper opp. I retur etter øvelsen går mannskapene ned igjen på ski, mens scooterne frakter utstyr og markør/sikringsmannskap ned igjen. «Skredet» blir selvfølgelig gravd til slik at det ikke utgjør noen fare for andre etterpå.

5) Kurset er svært komprimert i tid for å få tid til å gjennomføre hele praksisen på ei helg, noe som er en suksessfaktor i forhold til å få alle med. Som nevnt tidligere, så er alt arbeide frivillig, og fritiden til folk er dyrebare for de fleste. For å kunne gjennomføre alle momentene i kurset er man avhengig av å bruke transportmidler ifm deler av kurset for å rekke «i mellom» på fornuftig måte. Vi har etter etableringen av Sjunghatten Nasjonalpark brukt mye tid og ressurser på å legge det aller meste av kurset utenfor nasjonalparken, men vi har rett og slett slitt med å finne områder som gir oss gode nok forhold for skredsøk spesielt, men også for trening ifm uttransport av mannskaper i forhold til dette. I Valnesfjorden er det omtrent bare Sjørdalen som gir oss disse forholdene, nærmest garantert. Viser her også til forarbeidet som ble gjort før Nasjonalparken ble vedtatt, og herunder rapporten som Norsk Institutt for Naturforskning utarbeidet, NINA-rapport nr 78 (2005), som beskriver aktiviteten til Hjelpekorpsene i området godt, samt hva området betyr.

SPØRSMÅL 4) I søknaden for tur 4 er det nevnt Sjørdalen østover til rett øst for Oskardsfjellet som øvingsområde. I forvaltningsplanen er det åpnet opp for at det kan foretas øvelser i Austerdalen,

altså dalen lik nord om øvingsområdet. I utgangspunktet er det ikke åpnet opp for øvelsesaktivitet i verneområdene, jfr DN's brev fra 1999. Er Austerdalen vurdert som aktuelt område?

SVAR: I Sjørdalen er det terrengformasjonene som skaper gode forhold for skredssøk (vinden legger igjen snø flere steder på en slik måte at man får passe store skavler, som er nokså lette å bryte ut, uten at det skaper fare for ytterligere skred, samtidig som «skredet blir passe stort» med tilstrekkelig størrelse og mengde/dybde snø). Det er også en grei vei opp i området og langs det meste av traseen som brukes opp er det et gammelt reingjerde som har vært enkelt å navigere etter. Området har tradisjonelt tilfredsstilt behovene til Hjelpekorpsset godt, så vi har således ikke vurdert Austerdalen som et likeverdig alternativ. Og etter at Nasjonalparken kom, har vi som tidligere nevnt, sett etter andre alternativer utenfor parken, uten å finne noen som er gode nok. Austerdalen er en mye videre og flatere dal, så vi er litt usikre på om den gir oss de kvalitetene som vi trenger. Vi kan ikke huske å ha sett tilsvarende skavleområder der. Vi skjønner heller ikke hvorfor det er gitt åpning for øvelser i Austerdalen, når det såvidt oss bekjent aldri har brukt som øvingsområde vinterstid, i motsetning til i Sjørdalen som i en lang årrekke har vært vårt og andre aktørers primære øvingsområde. Vi ønsker derfor fortsatt å kunne benytte Sjørdalen som øvingsområde for denne ene helgen i året, men vi kunne godt tenke oss å bruke 2012-sesongen på å vurdere Austerdalen nærmere, og gi en tilbakemelding til Nasjonalparkstyret etter endt sesong, hvis dette er en akseptabel måte å gjøre det på. Hvis Austerdalen viser seg å tilfredsstille de behovene vi har, burde det være mulig å bytte område for senere kurs.

SPØRSMÅL 5) *Det henvises til at øvelsene i tur 4 skal skje i samråd med flere aktører. Politiet har nevnt at de for i år vil benytte andre områder. Gjelder dette flere aktører?*

SVAR: Det er ingen steder i vår søknad henvist til eller angitt at øvelsene i tur 4 skal skje i samråd med flere aktører. Vi har i vedleggets (powerpoint-arkets) notatark angitt hvilke andre aktører som tradisjonelt sett har brukt dette området, enten sammen med Røde Kors, eller selvstendig. På et møte sammen med politiet hos Fylkesmannens Miljøvernavdeling rett etter etableringen av parken, sa politiet at de heller ville finne seg et annet øvingsområde for deres aktivitet, enn å «konkurrere» med Hjelpekorpsset ift bruk av dette området, da politiet anså det som viktigst at Hjelpekorpsene fikk benytte seg av dette området for trening og kursing. Dette også for å minske «presset» på området fra andre aktører enn Røde Kors. Politiet har med andre ord gjort akkurat slik det var enighet om. Fauske Røde Kors Hjelpekorps har et behov for å benytte dette område uavhengig av andre aktører, men vi samarbeider gjerne med andre aktører som ønsker det. Norske Redningshunder er en av aktørene som vil bli invitert til skredssøksdelen av dette kurset. Utover dette kan vi ikke svare på vegne av andre aktuelle aktører.

Håper våre svar var tilfredsstillende.

Med håpefull og vennlig hilsen

Fauske Røde Kors Hjelpekorps

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontour.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

Steinar Asp Ormåsen
Korpsleder

Sulitjelma Røde Kors:
Junkerdal np

Spørsmål - Ønsker turene angitt på kart på grunn av vurdering av ferdselen i forhold til naturmangfoldsloven og sårbare arter i området. (Viser også til Saltdal og Beiarn sine planer)

Svar: - Traseer angitt på eget kart. Se dette.

Spørsmål - Hvilke traseer er tenkt kjørt på vestsida? Erfaring fra tidligere års turer og hvor folk ferdes

Svar: - Det området som nedenfor beskrives er det som på tidligere tillatelser var merket med heldekkende blått på kart mottatt fra Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Beskrivelse av området: - Avgrensning av knekken i grensa ved Storforsdalen-Baldoaivi-vestenden Balvatnet-nasjonalparkgreasen langs Balvatnet-Jakobsbakken-Gjertrudfjellet-storforsdalen, samt trase fra Rosna til Knallerdalen.

Årsaken til denne beskrivelse av området var at hjelpekorpsset så det som en nødvendighet for å tilegne seg kjennskap til området som helhet. Å ferdes etter en på forhånd planlagt rute i et såpass stort område gir minimalt av kunnskaper av terrenget. Dette er erfaringer vi har fra tidligere år. På sp. om hvor folk ferdes? -- Utfarten for mange skilopere starter fra et stort hytteområde i Sulitjelma og Jakobsbakken, og oppgangene til området er via "Anna-skavelen" og Risbakken. Derfra går folk, nær sagt, i alle himmelretninger.

Kommentar/forslag: Korpsset har kommet med forslag til rutetrase på vedlagt kart. Vi ønsker å ha en variasjon fra dette på de to kjentmannsøvelsene som kan gjøres pr. vinter. Derfor ønsker vi at rutenettet som er inntegnet er "veiledende".

Spørsmål - Traseene på østsida ønskes også inntegnet på kart, er ikke kjent med hvor det kan kjøres med scooter her

Svar: - Østsiden av parken: (se eget kart)

- Tiorvi-Mavas (Reinflyttarskaret)
- Metskidalen
- Kvæbliok-Sakariassbekken / Dorro
- Dorro-Mellomvatn
- Calaves-Valffarjohkdalen (Vassavagge) -Muorkihytta
- Calaves – Kong Oscar- Turistløypa
- Ydaln – Dorro nord
- Skeitikjeften (Balvasshytta) – Argalaidhytta

Spørsmål

Rago np - Bor samkjøres med Fauske RK, se under

Svar: - Sulitjelma Hjelpekorps var i første omgang interessert å skaffe seg kunnskaper over deler av Rago nasjonalpark for å kunne bidra ved aksjoner vinterstid, men har i ettertankens lys trukket seg fra dette.

Kommentarer: Å ha grunnleggende kjennskap til disse rutene, og område, er et minstekrav for søk i parkens østside og vestsida. Dette for komme hurtig til aksjonsområdet, samt trygge hjelpemannskapet sikkerhet.

Med vennlig hilsen
for Sulitjelma Røde Kors Hjelpekorps

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontonr.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

Bodø Røde Kors:

Bodø Røde Kors Hjelpekorps har mottatt en forespørsel fra deg, som jeg oppfatter som spørsmål stilt av de nye Nasjonalparkforvalterne, etter møte med deg som representant for Hjelpekorpsene i Salten, vedrørende forvaltning av verneområdene i Salten.

Vi har de senere år hatt et regime for kjentmannskjøring, sikringsturer og øving i de vernede områdene, som har vært regulert gjennom en meget velfungerende avtale, etter en lang periode forut for det preget av at forvalter ikke har hatt nødvendig tillit til vår hensikt med kjøringen. Jeg velger å tro at nevnte spørsmål stilles med bakgrunn i manglende innsikt i vår aktivitet. Det kan jo da være på sin plass å presisere at bakgrunnen for kjøringen ligger i vårt behov for å være kjent i området, da vi er en av få enheter i den frivillige delen av redningstjenesten som påtar seg søk- og transportoppdrag i høyfjellet på oppdrag for Politi, LRS og HRS. Spørsmålene som stilles er besvart en del ganger tidligere, men kan tydeligvis ikke besvares ofte nok.

Saltfjellet/Svartisen

Er perioden med beredskap på Semska over? Det sies at huset/hytta deres på Semska er lagt ut for salg?

Svar på spørsmål:

Når det gjelder vårt hus på Semska er det solgt. Huset var opprinnelig en vaktstasjon for bruk til forlegning av patruljerende mannskap, en tjeneste som ble praktisert frem til en gang på slutten av 90-tallet hvor vi gikk mer og mer over til stående beredskap, med base i Bodø. Slik sett har huset på Semska de senere år kun vært ei hytte i fjellet for oss.

Hvilke av de godkjente turene har korpset gjennomført de siste årene?

Når det gjelder rapporter for kjøring i vernede områder på Saltfjellet viser jeg til årlig innsendte rapporter til Fylkesmannen i Nordland ved Miljøavdelingen.

Det er jo også slik at de hjemlede turene ikke alltid har blitt gjennomført. Det finnes det gode grunner for all den tid vi er en frivillig organisasjon, og kun har helgene tilgjengelig til våre mange aktiviteter. Vær- og føreforhold har også enkelte år også vært en regulerende faktor.

Sjunkhatten NP

Spørsmål:

Kart mangler

Se vedlegg.

Det er litt uklart hva som er formålet her. Er det kun snakk om å snu 2-300 meter inne i parken? Det bør vurderes om det ikke er mulig å snu utenfor selve parken. En bedre forklaring rundt dette trengs.

Svar på spørsmål:

Vedlegger kartutsnitt over aktuelle snuområder, og håper det er forståelig hvor dette blir. Kartet over Sjunkhatten, som ligger på nettet er for grovt til dette formålet. Annet kart med NP-grensene inntegnet har ikke vært tilgjengelig fra forvalter.

Spørsmålet som vedrører kjøring i de vernede områdene i Sjunkhatten Nasjonalpark er en sak som er avklart med Fylkesmannen. Vårt behov er kort fortalt å forstå slik at vi i perioder med spesielt stort snefall trækker såle i løypen i Veggliveien fra Heia opp mot stikryss Bostolia og samme fra der nevnte løype krysser Sandjordelva og opp til Erlingbu.

Røde Kors Nordland Hjelpekorps

Hensikten med dette er både å sikre en god trasé for skifolket, men også å sikre at det er mulig å gjennomføre en pasienttransport i aktuelt område, som det er den del av årene gjennom. Uansett er dette turer som ikke kan hjemles som sikringsturer, og må være hjemlet i øvings- og kjentmannsplanen. Det dreier seg om å kjøre 2-300 m innenfor verneområdet for til egnet område for å kunne snu på flat mark. Se vedlagte kart med påtegnet snuplass.

Siden Erlingbu og Stikryset i Bostolia begge ligger innenfor Nasjonalparken og terrenget opp mot disse er såvidt bratt sier det seg nesten selv at det ikke er mulig å utføre nevnte tjeneste ved å snu utenfor de vernede områdene.

I møter med Fylkesmannen er denne saken behørig belyst, med Fylkesmannens klare melding at det må være problemfritt å kunne snu på egnet område innenfor Nasjonalparken, dersom det er eneste løsning.

Så er det slik at på tross av at vi har stor tillit i folket for det oppdraget vi utfører, har vi et klart ønske om en formell tillatelse til å kjøre inn i vernet område for å snu.

Utfyllende historikk.

Det er grunn til å vise til at det i Bodømarka helt siden midten av 80-tallet har eksistert et samarbeid mellom Bodø Røde Kors Hjelpekorps, Bodø kommune v/Friluftsnemnda (så lenge den fantes) og berørte grunneiere. Friluftsnemnda v/Legatet for Bodø Bys Vel besørget til og med finansiering av en snøscooter spesielt for formålet. Og formålet var tilrettelegging for skifolket i form av oppkjøring (tråkking uten spormaskin) av de mest populære skiløypene i Marka. Dette omfatter flere skiløyper enn de som er berørt av verneområdene. Løypene har til dels lange tradisjoner og har i noen tilfeller blitt ryddet helt siden før 2. verdenskrig. Da tråkkingen med scooter kom i gang var det også etter et ønske fra Friluftsnemnda og Bodø og Omegn Turistforening om å gjøre en del gamle løypetraséer bedre kjent for allmennheten. Foruten å trække bunn/såle i løypene er dette arbeidet også oppfattet som sikringsarbeid siden det også ble utført en del kvisting, gjenfylling av groper og åpne bekker, m.m. Gevinsten for Bodø Røde Kors Hjelpekorps sine mannskaper var trening i et utfordrende terreng for å nå det ferdighetsnivå på snøscooter som kvalifiserer til pasienttransport. Dette krever både teknisk erfaring og kjennskap til aktuelle kjøreruter.

Håper dette var avklarende.

Med vennlig hilsen
Gunnar I Anderssen, Korpsleder
Bodø Røde Kors Hjelpekorps
Postboks 588 | 8001 Bodø
Tlf 45 00 34 05 | gunnar@elektro.no
www.rodekors.no/bodo

Glomfjord Røde Kors:

Spørsmål:

Saltfjellet/Svartisen

Er de 2 turene hvor forutsetningene var å legge rutene inn på GPS gjennomført ?

1. Vi er ikke kjent med at vi har søkt på 2 GPS-turer. Derimot har vi søkt på en GPS-tur til NVE-hytta under Trollbergfonna og som ikke er gjennomført da dette er i et område som er svært krevende og is i fjellet har forhindret oss i å gjennomføre turen. Vi har fortsatt ønske om å få lagt denne turen inn på GPS siden dette er en tur i svært farlig område og krever presisjonskjøring for å ta seg frem dit.

Hvilke vurderinger gjøres av prøveprosjektet Storglomvatnet-Glomdalen-Gråtadalen?

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontonr.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

2. Dette er en grei avtale for oss og er i tråd med den avtalen vi gjorde med Fylkesmannen. Vi har valgt å ta den med i forestående søknadsrunde.

Ønsker en bedre rutebeskrivelse av de omsøkte turene

3. Se vedlegg til mail.

Saltdal Røde Kors:

Spørsmål:

Saltfjellet/Svartisen

Tidligere gitte dispensasjoner åpnet for kjøring til henholdsvis Bjellånes og Bolna. Ble disse turene gjennomført?

Turene til henholdsvis Bjellånes og Bolna ble ikke gjennomført i forrige søknadsperiode p.g.a. tidspress, rein i område og vanskelige kjøreforhold de gangene den var satt opp i våre øvingsplaner.

Kommentar fra områdekordinator, Hjelpekorps i Salten:

Undertegnede ser ikke hensikten med å stille spørsmål ved om turer er gjennomført med den konsekvens å fjerne de. Så lenge korpsene fører disse opp, gjenspeiler dette et behov for lokalkjennskap. Turer som ikke gjennomføres gjør heller ikke noen skade på hverken natur eller fauna.

For hjelpekorpsene i Salm vil ei ytterlig begrensning av muligheten til å tilegne seg lokalkjennskap, raskt føre til at sikkerheten for den enkelte person forverres, spesielt i dårlig vær. Personer med gode lokalkunnskaper og lang erfaring og innsikt i overlevelse, er mangelvare i alle hjelpekorps, de vi i dag har vil vi ta vare på, da de gjør en formidabel og forventet innsats for storsamfunnet, nesten gratis. Undertegnede synes kanskje at teamet rundt våre verneområder etter hvert bør tilkjenne seg om de synes hjelpekorpsene er en del av redningstjenesten i fjellet eller om vi egentlig er uønsket moment. Vi etterlyser ærlighet og gjensidig åpenhet om dette tema. En kollaps i denne delen av redningstjenesten er vel ingen tjent med?

At de enkelte hjelpekorps samordner/justerer turer i samme områder, kan være en måte vi kanskje bør se på, men det kan, om det kommer påbud, også lett føre til at turer blir utsatt eller ikke blir gjennomført. I all hovedsak er det yrkesaktive personer vi pr. i dag har som aktive medlemmer. Noen jobber skift, eller av andre årsaker ikke kan delta osv.. Å bruke denne modellen for å organisere såpass store grupper tror jeg blir vanskelig å gjennomføre siden dette kun dreier seg om ulønnet aktivitet, ja så gard utgifter for den enkelte og jeg ser raskt konsekvensen av hva dette kan innebære. Jeg tror heller en bør oppfordre og ikke pålegge.

Undertegnede har ved en tidligere anledning ovenfor Fylkesmannen, etterlyst et regnskap på ant. kjørte km. i våre enkelte verneområder, der all motorisert ferdsel blir registrert og får sin egen konto. (Hjelpekorps, private, fjelltjenesten, militær aktivitet osv.) Nå er det mulig at denne statistikken allerede fins, men den bør i så fall være offentlig.

Ei årlig oppsummering av vinterens erfaring og aktivitet sammen med forvaltere, politi og der de enkelte hjelpekorps tilstede, ser jeg på som svært nyttig. Dette kunne være et fora der hjelpekorpsene fikk bedre innsyn i de verneverdier som ligger i våre nasjonalparker/resevat og vi ville ved planlegging av aktivitet kunne styre vår tilstedeværelse i fjellet til beste for alle.

Mvh

Bror Hemminghytt

områdekordinator, hjelpekorps i Salten

Postadresse:
Bror Hemminghytt
8114 Tollå

Alarm tlf.
478 43007
bhemming@online.no

Kontonr.
4500 82 32265
www.rodekors.no/beiarn

Naturvernforbundet i Nordland
Postboks 1447
8602 Mo I Rana

2008/2642 ARE-NP-MEL 01.07.2008
423.5/18

Sak om klage på tillatelse til øvelse- kjentmannskjøring innenfor Saltfjellet- Svartisen, Junkerdal og Rago nasjonalparker, Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområder og Storlia og Dypen naturreservater.

Det vises til Deres klage av 19.februar 2008 på vedtak truffet av Fylkesmannen i Nordland vedrørende tillatelse til øvelse - kjentmannskjøring innenfor Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal og Rago nasjonalparker, Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområder og Storlia og Dypen naturreservater. Fylkesmannen har i sin behandling av klagen funnet å opprettholde sitt tidligere vedtak. I samsvar med forvaltningsloven § 33 er klagen derfor oversendt til Direktoratet for naturforvaltning for endelig avgjørelse i medhold av forvaltningsloven § 34.

Bakgrunn for saken

Fylkesmannen i Nordland ga i vedtak datert hhv. 09.01, 10.01, 13.01 og 14.01 Beiarn, Bodø, Fauske, Glomfjord, Saltdal og Sulithjelma Røde Kors Hjelpekorps tillatelse til kjentmannskjøring i ovennevnte verneområder i Nordland. Forut for de aktuelle tillatelsene har det vært møter mellom hjelpekorpsene, politiet og fylkesmannen hvor en har forsøkt å avdekke behovet og finne lokale løsninger for å imøtekomme behovene for det enkelte hjelpekorps.

I begrunnelsen for de gitte tillatelsene er det vist til at tilstedeværelse av Røde Kors Hjelpekorps vurderes som en trygghet i forbindelse med bruk av områdene til friluftsliv. Det er i tillegg vist til at begrenset bruk av snøscooter til kjentmannskjøring og for innlegg av ruter på GPS vurderes som spesielle, nødvendige tilfeller, samt at det ved avgjørelsen er lagt vekt på anbefalinger fra politiet. Fylkesmannen har videre lagt til grunn at omsøkte tiltak med de vilkår som er stilt i de aktuelle dispensasjonene ikke vurderes å være i strid med verneformålet.

Klagen

Naturvernforbundet i Nordland påklaget vedtakene i klage av 19. februar 2008. Naturvernforbundet bestrider behovet for den aktuelle kjøringen og ber på denne bakgrunn om at tillatelsene trekkes tilbake. Det anføres i klagen at snøscooter i utmark skal begrenses til et minimum, jf. motorferdselloven. Det påpekes videre at denne lovens intensjoner også gjelder for områder vernet i medhold av naturvernloven. Videre pekes det på at de aktuelle tillatelsene i stor grad berører sårbare naturområder, bl. a gjennom tangering og nærhet til ynglelokaliteter/funksjonsområder for rødlistearter. Ferdsele skal også skje på en tid av året da potensialet for skadelig forstyrrelse er stort. Det bemerkes videre at øvelsesaktiviteter med snøscooter for hjelpemannskapene uten vanskeligheter kan skje utenfor områder underlagt vern i naturvernloven, og at eventuelle behov for kjentmannsbefaring i områdene uten større vanskelighet kan løses uten bruk av motorkjøretøyer og at det i de fleste tilfeller kan gjøres bedre av mannskaper til fots. Naturvernforbundet viser også til at Rana Røde Kors Hjelpekorps, som har et større ansvarsområde enn områdene på Saltfjellet, ikke ser nødvendigheten av øvelseskjøring og kjentmannsturer innenfor verneområdene og løser sine øvings og befaringsbehov på annen måte. Naturvernforbundet kan derfor vanskelig se fornuftige og faglige argumenter for at hjelpekorpsene i tilstøtende kommuner nord for Saltfjellet ikke skal kunne dekke sine øvingsbehov på tilsvarende måte.

Forberedende klagebehandling

Fylkesmannen i Nordland vurderte klagen i brev av 10. mars 2008. Fylkesmannen peker på at en for å finne løsninger for å imøtekomme hjelpekorpsenes behov for kjentmannskjøring i verneområdene, har tatt utgangspunkt i brev av 1. mars 1999 fra Direktoratet for naturforvaltning som trekker opp

retningslinjene for hjelpekorpsenes aktiviteter i vernede områder. Det er i tillegg forsøkt å finne lokale tilpasninger. Fylkesmannen bemerker videre at hjelpekorpsene mener de har behov for to til tre turer langs de mest brukte traseéne hver sesong for å gjøre seg kjent med snøforholdene, terrenget og å oppdatere nye medlemmer. Salten politidistrikt mener det skisserte behovet ikke er urimelig. Det vises videre til at Helgeland politidistrikt har tatt kontakt med fylkesmannen pr. telefon og bedt om å bli involvert i arbeidet siden deler av kjøringen berører deres distrikt. Helgeland politidistrikt har dessuten stilt spørsmål ved behovet for den aktuelle kjøringen.

Fylkesmannen beklaget at Helgeland politidistrikt ikke har vært involvert, men bemerket videre at det er hjelpekorpsene og Salten politidistrikt som har ansvaret for at godkjenning innhentes fra riktig politidistrikt. Fylkesmannen påpekte videre at de punktene som går frem i klagen fra Naturvernforbundet har vært diskutert under prosessen mellom de involverte, og at det er tatt hensyn til disse forhold ved innvilgelse av søknadene. Fylkesmannen kan derfor ikke se at klagen inneholder nye opplysninger som gjør at vedtakene må vurderes på nytt og opprettholdt derfor sine tidligere vedtak.

Direktoratets vurdering

Klageinstansen kan etter forvaltningsloven § 34 prøve alle sider av saken ved klagebehandlingen herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Klageinstansen kan videre selv treffe vedtak i saken eller oppheve vedtak og sende saken tilbake til helt eller delvis ny behandling.

I verneområdene og i utmark for øvrig er det et nasjonalt mål å begrense motorferdselen til et minimum. Verneområdene har derfor i de fleste tilfeller strengere regler for motorferdsel enn det som følger av motorferdselloven blant annet for å unngå forstyrrelser av dyrelivet og støy. Motorisert ferdsel utgjør et støyforurensningsproblem og står i klar kontrast til opplevelsen av naturens egne lyder. Verneforskriftene er imidlertid ikke til hinder for nødvendig motorferdsel ifm operativ redningstjeneste. Med redningstjeneste forstås vanligvis offentlig organisert innsats for å redde mennesker som følge av akutte ulykkessituasjoner.

Verneforskriftene åpner videre for at det etter en nærmere vurdering kan gis tillatelse til øvingsvirksomhet som vurderes å være "kjentmannskjøring", jf. direktoratets brev til fylkesmennene 1. mars 1999. Alle søknader om kjentmannskjøring bør vurderes med bakgrunn i områdets sårbarhet, hensynet til dyrelivet, sårbare naturtyper, områdets utstrekning, bruk av området til friluftsliv, utskifting av folk i hjelpekorpsene osv. Naturvernforbundet i Nordland har bedt om at tillatelsene til kjentmannskjøring trekkes tilbake, og mener at øvingsbehovet kan løses uten bruk av motorkjøretøyer i verneområdene.

Av saksfremstillingen går det frem at det er avholdt møter mellom de involverte partene for å avdekke behovet for kjentmannskjøring for det enkelte hjelpekorps. Fylkesmannen har videre uttalt at de har vurdert dette behovet opp mot områdenes sårbarhet, bruk av området til friluftsliv, samt at det er foretatt endringer av traseér på grunn av yngleområder for rødlistearter som f.eks fjellrev for å ivareta hensynet til dyrelivet. Omfanget av den motoriserte ferdselen er i tillegg holdt på et minimum i forhold

til hva hjelpekorpsene mener er forsvarlig.

Direktoratet kan ikke se at det i saken er foretatt vurderinger i strid med verneforskriften, verneformålet eller øvrige retningslinjer. Det understrekes imidlertid at hovedregelen er at en skal gjøre seg kjent i aktuelle områder uten bruk av kjøretøy, og at all øvingsvirksomhet som kan legges utenfor et verneområde, skal foregå utenfor verneområdet. Det pekes videre på at hjelpekorpsene bør søke å samordne behovet for forberedende og forebyggende redningstjeneste, jf. vårt brev av 1. mars 1999.

Direktoratet legger til grunn at de aktuelle områdene er mye brukt i friluftssammenheng, og har forståelse for at det er viktig for hjelpekorpsene at de er godt kjent i områdene, og at de har et visst behov for å gjøre seg kjent med snøforholdene, terrenget og å oppdatere nye medlemmer ved bruk av kjøretøy.

Vedtak:

Fylkesmannen i Nordland sine vedtak av 09.01, 10.01, 13.01 og 14.01 2008 stadfestes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre etter forvaltningsloven, jf. § 28.

Sak 5/2012 Gåsvatnan landskapsvernområde - søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet på bakgrunn av funksjonshemming – Berit Stolpen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

I søknad av 06.12.2012 søker Berit Stolpen om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, på bakgrunn av funksjonshemming.

Vedtak

Berit Stolpen, Røklund, gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for bruk av snøskuter på snødekt mark, til begrenset persontransport grunnet funksjonshemming, til og fra hytte ved Kvitbergvatnet, jf kap. IV, pkt. 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Dispensasjonen er hjemlet i kap. IX, jf. kap. VI, punkt 2 i forskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- *All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.*
- *Kjøring under opphold på hytta er forbudt.*
- *Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.*
- *Dispensasjonen gjelder for en (1) skuter, to (2) turer i perioden 1. januar – 30. april 2012.*
- *Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager*
- *Dispensasjonen gjelder mellom kl. 07.00-11.00 og mellom kl. 16.00-23.00.*
- *Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.*
- *Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.*

Utrykt vedlegg

- Søknad av 06.12.2011 vedlagt legeerklæring.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde, kgl. res. 8.september 1989
- Naturmangfoldsloven

Grunnlaget for avgjørelsen

Dagens forskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde ble vedtatt ved kgl. res. av 8. september 1989. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevl fjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel innen landskapsvernområdet, jf kap. IV punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde. I henhold til kap VI pkt. 2 kan Midtre Nordland nasjonalparkstyre gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april. En slik dispensasjon er gitt til søkers hytte for 2011 og 2012.

Videre kan styret gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser, arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning, og i spesielle tilfeller, dersom det ikke strir mot formålet med vernet, jf kap. VIII i forskriften for landskapsvernområdet.

Begrunnelse

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i utgangspunktet ikke mulighet til å gi dispensasjon framotferdselforbudet utenom månedene mars-april. På grunn av funksjonshemning har søker begrenset mulighet til å komme seg til hytta vinterstid uten bruk av skuter. Sekretariatet har vektlagt at tiltaket (bruk av snøskuter), har stor betydning for søker, samtidig som skadene i forhold til verneformålet er begrensa.

Omsøkte tiltak vurderes derfor som et spesielt tilfelle, og med de gitte begrensinger i antall, sted og tid vurderes tiltaket ikke å være vesentlig i strid med verneformålet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12:

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte

underjordiske elv og de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevl fjellet. Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både mht antall skutre/turer som kan brukes og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Skuterkjøringa det er søkt om i dette tilfellet er i et så begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

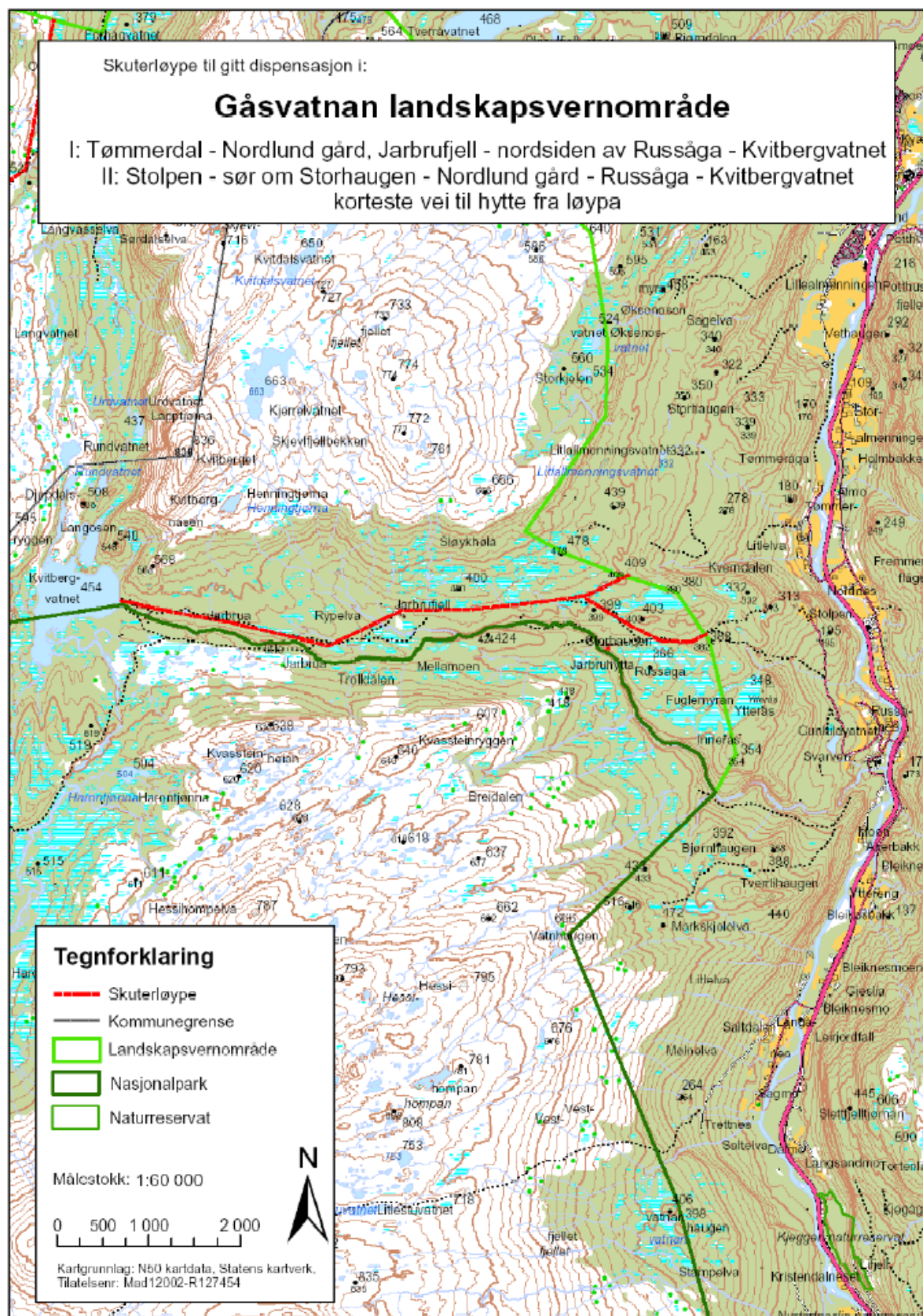
Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Ikke aktuelt i denne saken.

På denne bakgrunn vurderes transport opp til hytta i perioden fram til og med 1.mai, ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer fram til 1.mai.

Saksopplysninger

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtak er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Sak 10/2012 – Midtre Nordland nasjonalparkstyre's rapportering til Direktoratet for naturforvaltning

Forslag til vedtak

1. Utfylte rapportskjema for styrets arbeid og oppsummering av dispensasjoner gitt i de fire nasjonalparkene for 2011 oversendes DN.
2. Sekretariatet utarbeider forslag til årsrapport for 2011 til neste styremøte, med grunnlag i saksframlegget.

Bakgrunn

DN skriver i e-post datert 21.desember 2011 til Midtre Nordland nasjonalparkstyre:

"Vedlagt følger som tidligere varslet skjema for rapportering av status, tiltak og vedtak for verneområdene i Excel-format. Hver forvalter/styre får et Excel-regneark for hvert styres ansvarsområder. Arket er bygd opp med én arkfane som skal fylles ut én gang årlig for hvert styre. Deretter følger én arkfane for hvert av verneområdene, der dispensasjoner m.v. skal fylles inn. Det er styret som er ansvarlig for rapporteringen, gjennom sine verneområdeforvaltere/sekretærer.

Følgende punkter kan være til hjelp ved utfyllingen

- *der forvaltningsansvaret har blitt delegert til et styre i løpet av 2011, bør forvalteren sørge for at nødvendige opplysninger innhentes fra eller fylles inn av den tidligere forvaltningsmyndigheten (Fylkesmannen)*
- *eldre tillatelser, men som er gitt for flere år av gangen og således gjelder for 2011, skal også tas med – også her fordres det bistand fra tidligere forvaltningsmyndighet*
- *tillatelser som er gitt for flere verneområder må rapporteres for hvert enkelt verneområde (eks. motorferdsel gjennom flere områder)*

*Direktoratet er inneforstått med at dette i enkelte områder kan være en omfattende arbeidsoppgave. Vi ber derfor om at rapportene sendes oss med kopi til Fylkesmannen **innen 1.3.2012.***

Det vil også gå ut brev om rapportering for nasjonalparker og andre store verneområder, der forvaltningsmyndigheten fortsatt ligger hos Fylkesmannen.

Ta gjerne kontakt med undertegnede eller Øyvind Bonesrønning dersom dere har spørsmål knyttet til rapporteringen.

P.S. Siden denne rapporteringen er ment å være årlig, vil det være til hjelp for den enkelte forvalter å lagre en kopi av arket som fylles ut fortløpende i 2012, for eksempel etter hvert styremøte.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har mottatt skjema fra Direktoratet for naturforvaltning for rapportering av status, tiltak og vedtak for verneområdene underlagt Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Vedlagt utfylte skjema for styrets arbeid, samt et skjema for hver av de fire nasjonalparkene.

Dataene er framskaffet ved gjennomgang av protokollene fra styremøter, arbeidsutvalgsmøter, samt "mailmøter" i arbeidsutvalget i 2011. I tillegg er informasjon innhentet fra tidligere saksbehandlere hos fylkesmannen, samt årsrapporter fra oppsynet. Tilretteleggingstiltak utenom bestillingsdialogen skal rapporteres. Sekretariatet har imidlertid ikke fått kjennskap til at andre tiltak enn de som er finansiert gjennom bestillingsdialogen, er gjennomført i noen av de fire nasjonalparkene i 2011.

Nedenfor er oppsummert tall for antall dispensasjoner gitt for 2011 i hver nasjonalpark.

Sjunkhatten nasjonalpark

Antall motorferdseldispensasjoner: 32 dispensasjoner; totalt 97 turer til hytter og 50 dager med ubegrenset antall turer til vedkjøring.

Antall dispensasjoner gitt fra unntaksparagrafen (§4): 2 dispensasjoner for motorisert persontransport

Brudd på verneregler: ingen registrert

Rago nasjonalpark

Antall dispensasjoner gitt fra unntaksparagrafen (§48 nml): 5 dispensasjoner for motorferdsel

Brudd på verneregler: ingen registrert.

Junkerdal nasjonalpark

Antall motorferdseldispensasjoner: 20 dispensasjoner gitt for totalt 152 turer , pluss en dispensasjon med ubegrenset antall turer.

Antall dispensasjoner gitt fra unntaksparagrafen (§48 nml): 8 dispensasjoner, hvorav 6 dispensasjoner for motorferdsel og 2 dispensasjoner gitt til innsamling av planter og rydding av kratt.

Brudd på verneregler: 2 anmeldelser for ulovlig motorferdsel, pluss 12 advarsler gitt for ulovlig motorferdsel.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark m/verneområder:

Antall motorferdseldispensasjoner: 80 dispensasjoner gitt for totalt 646 turer. I Gåsvatnan LVO utgjør kjentmannsturene for Røde Kors ca. 20%, i Saltfjellet LVO ca. 50% og i Saltfjellet-Svartisen NP utgjør de ca. 60% av antallet gitte dispensasjoner til motorferdsel på snødekket mark.

Antall dispensasjoner gitt fra unntaksparagrafen (§48 nml):13 dispensasjoner, hvorav 9 for motorferdsel og 2 for bygging av hytte og målestasjon

Brudd på verneregler: Ingen registrert

Storlia naturreservat:

Antall motorferdseldispensasjoner: Ingen registrert

Antall dispensasjoner gitt fra unntaksparagrafen (§48 nml):Ingen

Brudd på verneregler: Ingen registrert

I e-post av 18.01.2012 har DN informert om bakgrunnen for ønsket om en slik rapportering:

”Rapporteringen på Excel-skjemaet er ment som en minimumsrapportering som DN og MD som overordnet miljøvernmyndigheter trenger for å holde oversikten over praksis og utvikling i alle store verneområder, på et nasjonalt nivå. ”

DN presiserer videre at denne rapporteringen ikke er ment som en årsrapport, en slik rapport er frivillig å utarbeide for det enkelte styret, men regner med at de fleste styrene sannsynligvis vil være interesserte i å synliggjøre sitt arbeid på denne måten.

Rapporten kan bygges opp rundt følgende tema:

- Supplerer/oppsummerer tabellmessig rapportering
- Kan i tillegg peke på:
 - Viktige erfaringer, utfordringer og forbedringspunkter (internt og eksternt)
 - Ressursbruk – tid, penger og prosess
 - Trusler og utvikling i verneområdene
 - Større prosjekt (bestillingsdialog og lignende)
 - Eksternt engasjement
 - Øvrige relevante tema

En årsrapport kan gi en mer faglig vurdering av forvaltningsmessige utfordringer og gir styret en anledning til å reflektere over egen praksis med muligheter til å endre rutiner/kurs.

Sak 16/2012 Retningslinjer for motorferdselssøknader om dispensasjon fra verneforskrift og motorferdselslov innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets geografiske virkeområde

Forslag til vedtak:

- 1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber om at mulighetene for et felles søknadsskjema for kommunene og MNNPS med tilhørende retningslinjer vurderes. Sekretariatet bes om å ta dette opp som tema på neste møte i administrativt kontaktutvalg*
- 2. Søknadsskjema for motorferdselssøknader med foreslått justering tas i bruk innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets geografiske virkeområde. Søknadsskjema legges ut på den nye nettsiden når den blir tilgjengelig og sendes berørte kommuner som gjør det tilgjengelig for søkere. Skjemaet erstattes av et nytt felles skjema forutsatt at kommunene og MNNPS blir enige om dette.*

Bakgrunn

Denne saken har vært tatt opp tidligere av sekretariatet med formål å kvalitetssikre saksbehandlingen i saker hvor det søkes dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriftene i de områdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Saken ble fremlagt for styret den 23.september 2011 i sak 46/2011. Saken ble den gang utsatt til neste styremøte. Saken ble tatt opp som drøftingssak 142/2011 i AU-møte 9.november. Saken har vært drøftet med kommunene i administrativt kontaktutvalg den 16.november 2011. Kommunene ønsket at saken ble sendt på høring til de ulike kommunene. Sekretariatet fremmet på bakgrunn av dette en ny sak for styret til styremøte 8.desember. Styret fattet følgende vedtak i sak 58/2011:

”Midtre Nordland nasjonalparkstyre sender - forslag til retningslinjer for søknader om dispensasjon fra verneforskrift og motorferdselslov – ut på administrativ høring til kommunene med frist til 18. januar 2012”.

Om forslaget til retningslinjer

Sekretariatet har siden starten av den nye forvaltningsmodellen sett behovet for at det kommer på plass retningslinjer for behandling av motorferdselssøknader. Erfaringene som sekretariatet har gjort seg er at i flere saker har søker verken innhentet tillatelse fra grunneier eller søkt den aktuelle kommunen om dispensasjon fra motorferdselsloven selv om styret har stilt som forutsetning at disse tillatelsene skulle foreligge. Slike retningslinjer vil kunne bidra til å effektivisere den nye forvaltningen og kvalitetssikre saksbehandlingen.

Sekretariatet mener det er viktig å få på plass retningslinjer med klare krav til søknad og saksbehandlingsrutiner. Dette blant annet for å sørge for at det blir lettere for søkere å klare å overholde de lover og regler som gjelder ved en dispensasjon. Dette vil også være en god service til brukerne som dermed får en lettere søknadsprosess. Slik det er i dag vil en dispensasjon til motorferdsel fort ta unødig lang tid, når den først skal behandles av Midtre

Nordland nasjonalparkstyre, for så behandles av kommunen. Dette kan fort føre til at en motorferdselssøknad tar to måneder slik det er i dag. Ved å legge opp til et samarbeid med kommunene med en parallell saksbehandling, etter de ulike lover og regler vil saksbehandlingstiden kunne halveres.

Sekretariatets forslag til retningslinjer for søknader og saksbehandlingsrutiner sammen med et forslag til søknadsskjema har vært sendt på høring. En del av forslaget går ut på at søknader går inn til kommunene i første omgang, for så videresendes med det samme til Midtre Nordland nasjonalparkstyre for behandling. På denne måten vil en sikre seg at alle instanser behandler søknadene etter de respektive lovene. Dette vil også være lettere for søker å kunne forholde seg til.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal behandle motorferdselssøknader i verneområdene etter verneforskrifter, naturmangfoldloven og forvaltningsplaner, mens kommunen må behandle samme sak etter motorferdselsloven og naturmangfoldloven.

Innkomne uttalelser

Det er mottatt høringsuttalelser fra Sørfold, Fauske, Saltdal, Beiarn og Meløy kommune. Rana, Bodø og Rødøy kommune har ikke gitt innspill.

Sørfold kommune:

”Ordlyden i høringsdokumentets overskrift *Søknadsskjema og innsending av søknad til kommunene*, endres til *Søknadsskjema og innsending av søknad til Midtre Nordland nasjonalparkstyre*.

Ordlyden i høringsdokumentets første ledd:

Alle (privat personar, lag og organisasjonar, offentlege etatar) som har planar om søknadspliktige tiltak eller ferdsl i verneområdene, skal sende søknad om dispensasjon til den kommunen der tiltaket er planlagt,

endres til:

Alle (privat personar, lag og organisasjonar, offentlege etatar) som har planar om søknadspliktig ferdsl i verneområdene, skal sende søknad om dispensasjon til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, for behandling av søknad etter verneforskrift.

Søknad om dispensasjon etter Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag sendes den aktuelle kommunen der kjøring skal finne sted.

Øvrige ledd under overskriften *Søknadsskjema og innsending av søknad til kommunene* slettes.

Overskriften *Om kommunene sin videresending av søknadene*, samt tekst under denne overskrift slettes.

Øvrige tekst i høringsdokumentet beholdes.

Begrunnelse for innsigelser/ merknader:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvar etter verneforskrift for søknader om motorferdsel i nasjonalpark/ verneområde, og følgelig skal søknader sendes direkte til nasjonalparkstyret.

Sørfold kommune behandler ikke søknader gjeldende for nasjonalpark/ verneområde før vedtak er fattet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Sørfold kommune ser det som mulig kilde til opphold og feil dersom søknader først skal gå gjennom kommunens postmottak, for så å videresendes til nasjonalparkstyret. Dette begrunnes med at postmottaket til en hver tid må holde seg orientert i forhold til hvilke søknader som berører nasjonalpark/ verneområde eller ikke. Feilføring av søknad vil kunne medføre unødig opphold av søknad, og saksbehandlingstid for søker forlenges unødig. I tillegg vil det her også være snakk om et kapasitetsspørsmål, hvor kommunens postmottak ikke er dimensjonert for oppgaver utover kommunale forvaltningsoppgaver.

Sørfold kommune innførte høsten 2011 elektronisk søknadsskjema for motorferdsel. Dette for å standardisere denne type søknader, men også for lettere å være tilgjengelig for søkerne.

Ved å innføre ytterligere nytt søknadsskjema, kun gjeldende for nasjonalpark/ verneområder, så innebærer det at en er tilbake på papirversjoner og økende arbeidsmengde for postmottak.”

Sekretariatets kommentar:

Hvis alt endres til Midtre Nordland nasjonalparksstyre, så forsvinner hele hensikten med retningslinjene. Sekretariatets utgangspunkt er å få på plass effektive rutiner med kort behandlingstid som resultat og samtidig sikre at søknadene behandles i samsvar med lover og forskrifter. Sørfold kommune har nå etablert elektronisk søknadsskjema og det åpner muligheter for forenklete rutiner. Gjeldende skjema som benyttes i kommunen er noe mangelfullt hva angår motorferdsel i verneområder. For MNNPS er det ikke avgjørende å ha et eget søknadsskjema og vi samarbeider gjerne med kommunen om å videreutvikle skjemaet slik at det dekker både kommunens og behovet for MNNPS. Målet må være elektroniske søknader slik at skanning av papirsøknader kun skjer unntaksvis. Merarbeidet for kommunen vil i en slik situasjon kun bestå i å videresende søknaden elektronisk til styrets postmottak.

Til de foreslåtte endringene i teksten fra Sørfold så må det sies at

Fauske kommune:

”Vi har følgende kommentar:

Grunneiers tillatelse: I dispensasjonssaker som vedtas av Planutvalget er det tatt med i vedtaket at grunneiers tillatelse må innhentes av søker.

Til retningslinjene:

- 1) Fauske kommune har siden 2002 i motorferdselsforsøket og kommunestyret har vedtatt plan med tema motorisert ferdsel i utmark. Dette innebærer at kommunen behandler dispensasjonssaker etter Motorferdselsloven og Plan- og bygningsloven. I saker som behandles etter sistnevnte lov skal det innhentes uttalelser fra særlovsmyndighetene før det eventuelt innvilges dispensasjon.

Nasjonalpark/verneområder i Fauske kommune ligger innenfor såkalte a-soner i motorferdselsplanen vår, dvs at i disse sonene er motorisert ferdsel ulovlig og at dispensasjonssøknader som gjelder disse områdene må behandles politisk i Planutvalget.

- 2) De aller fleste søknadene om dispensasjon blir levert/sendt kommunene på papir. Når det er kommunene som skal videresende disse, må konvoluttene åpnes, søknaden skannes og så videresendes den både på papir og elektronisk. Dette virker nokså tungvint og innebærer en del ekstraarbeid for kommunene, samt at det må betales ny porto ved videresending. Når det gjelder søknader som kommunen mottar elektronisk, er dette ikke noe problem.
- 3) Når det gjelder saksbehandlingen, så er det som tidligere nevnt, slik i Fauske kommune at alle søknader som skal behandles av Planutvalget, sendes til høring hos særlovsmyndighetene (Fylkesmannen i Nordland (miljøvernadv), Reindriftsforvaltningen og til Nordland Fylkeskommune) før det gjøres vedtak. Alle sakene som berører ferdsel i nasjonalparkene/verneområdene i Fauske må behandles politisk i og med at disse ligger i a-sone (forbudssone).

Saksbehandlingen må kunne skje samtidig i kommunene og vedtak gjøres uavhengig av hverandre. Dersom kommunene må vente på at styret for verneområder har behandlet saken, er det en forutsetning at avgjørelse er delegert til en saksbehandler slik at saksgangen går fort. I Fauske har Planutvalget møte ca en gang pr mnd, og selv om en dispensasjonssøknad er ferdig forberedt hos oss, så kan den ikke behandles dersom det ikke foreligger vedtak fra styret for nasjonalparken, men må vente til neste møte. Dette kan lett bli meget lang behandlingstid.

Utformingen av søknadsskjema er OK.”

Sekretariatets kommentar:

I Fauske kommune skal alle søknadene innenfor verneområdene behandles av Planutvalget og det er for disse sakene viktig med en koordinert behandling for å unngå lang

saksbehandlingstid. Øvrige saker behandles administrativt i kommunen. Også for Fauske kommune synes målet å være elektroniske søknadsskjema og for MNNPS ville et skjema som kunne benyttes av begge forvaltningsmyndighetene være å foretrekke.

Vi diskuterer nye rutiner med utgangspunkt i elektronisk distribusjon av saker mellom kommunen og MNNPS sitt postmottak hos fylkesmannen. Det betyr at vi ikke ser for oss tungvinte rutiner der brev må åpnes, skannes og så videresendes, men forutsetter at søknadene kan videresendes på e-post. Dispensasjonene gis også for en 4 års periode slik at vi i praksis snakker om et lavt antall søknader pr. år.

Det kan ellers være behov for å kvalitetssikre i lag med kommunen om a-sonene i motorferdselsplanen er i samsvar med grensene for Sjunghatten nasjonalpark.

Saltdal kommune:

”Kommentar til deres retningslinjer.

Tidligere har de som søker om dispensasjon i verneområder sendt søknad til de berørte kommuner, samt vernemyndighet. Det har ikke vært praksis at kommuner videresender søknader til andre kommuner eller vernemyndighet. Dette er ikke det største problemet og lar seg sikkert gjøre, selv om det medfører ekstra arbeide for de på postmottaket.

Videre i retningslinjene skriver dere.

Saksbehandling kan skje parallelt, **men vedtak i saken kan ikke gjøres i kommunene før styret for verneområdene har gjort sitt vedtak.** I saker som angår kjøring på vinter føre er ikke dette til noe problem, men i saker som angår søknad om kjøring på bar mark kan dette føre til lang ventetid for behandling i kommunen.

Som vist i vedlagt møteplan i Saltdal kommune.

Dersom Midtre Nordland Nasjonalparkstyre først skal behandle saken så må kommunen vente med å legge fram saken til neste formannskapsmøte, en kan da risikere at det er mange uker til neste formannskapsmøte. I verste fall så vil saker som blir behandlet av dere i juni ikke bli behandlet i Saltdal kommune før i slutten av august. Dette til orientering.”

Sekretariatets kommentar:

Vi oppfatter det slik at kurante saker knyttet til motorferdsel på snødekt mark er delegert til administrasjonen i kommunen. Sekretariatet forventer også at dette blir praksis i MNNPS, dvs. at forvalterne delegeres beslutningsmyndighet i kurante saker. For å sikre en rask saksbehandling, vil foreslåtte rutiner gi kommunen muligheter til å fremme sine forventninger om behandlingstid overfor MNNPS. De store forsinkelsene oppstår i dag når søker fanger opp at en av betingelsene for dispensasjonen fra verneforskrift også er tillatelse fra grunneier og kommune.

Beiarn kommune:

”Vi har diskutert saken ved vår avdeling og mener at forslaget til retningslinjer er ryddig og greit. Blir det å gjennomføre som foreslått vil vi legge til rette for en best mulig saksbehandlingsflyt.”

Sekretariatets kommentar:

Kommunen sier ingenting om hvor langt en er kommet i arbeidet med å tilrettelegge elektroniske rutiner, men det bør ligge til rette for en god dialog rundt effektive og brukervennlige løsninger.

Meløy kommune:

Meløy kommune ved landbruksavdelingen uttaler i brev datert 16.januar:

Vi har ingen merknader til det utsendte høringsforslaget, men vil gjøre oppmerksom på det vi antar er en forglemmelse: Under Saksbehandlingsrutiner 2. avsnitt bør det tas med at kommunene også skal behandle etter Naturmangfoldsloven.

Sekretariatets kommentar:

Viktig presisering fra kommunen. I en videre dialog avklares mulighetene for felles bruk av elektronisk skjema.

Vurdering

Flere av kommunene henviser til at saker må behandles og vedtak fattes uavhengig av nasjonalparksstyret for at det ikke skal ta unødig lang tid. Hvis kommunene skal vente til styret har fattet sitt vedtak vil dette fort kan ta meget lang tid.

I dag er det slik at kommunen kan ikke fatte vedtak før nasjonalparkstyret har fattet sitt vedtak. I DN's rundskriv "Forvaltning av verneforskrifter" side 4 står det følgende:

”Normalt vil verneforskriftene ha strengere bestemmelser om bruk og tiltak i et verneområde enn det som gjelder etter annet lovverk. Det er derfor slik at en søknad om dispensasjon skal behandles av forvaltningsmyndigheten for verneområdet før den evt. blir behandlet etter annet regelverk, jf. naturmangfoldloven § 48 3. ledd”.

Kommunen kan derfor ikke gjøre sitt vedtak før styret, det er nettopp derfor det er tatt med i retningslinjene. Hvis kommunene har gjort disse vedtakene før styret, har en ikke fulgt loven. Slik det er i dag kan en søknad fort ta 2 måneder eller lengre tid for en søker å få svar på.

De innkommende uttalelsene viser litt ulike holdninger i kommunene samtidig som innspill mangler fra 3 av kommunene. Sekretariatet anbefaler at retningslinjer og utvikling av felles skjema settes på dagsorden i den videre dialog med kommunene og tas opp som tema i administrativt kontaktutvalg.

Søknadsskjemaet bør vedtas for Midtre Nordland nasjonalparkstyrets virkeområde. Det bør imidlertid strykes en del tekst der kommunene er nevnt. I tillegg bør punktet med teksten

søknader må sendest inn senest 4. uker før løyvet skal tas i bruk strykes da saksbehandlingstiden fort kan bli en del lengre.

Konklusjon

På bakgrunn av innkommende og manglende uttalelser fra berørte kommuner vil det være mest naturlig at forslaget om retningslinjer for motorferdsel bearbeides videre i samarbeid med kommunene. En bør bl.a. avklare hvorvidt kommunene i lag med sekretariatet kan utvikle et felles skjema som ivaretar både kommunens og MNPNPS sitt behov.

Inntil dette er avklart, bør "Forslag til søknadsskjema for motorferdselssøknader innenfor Midtre Nordland nasjonalparksstyre" vedtas. Skjemaet må endres med at følgende tekst strykes:

Søknaden skal sendest til den kommunen der transporten skal gjennomføres. Dersom transporten går gjennom flere kommuner, er det nok å sende søknaden til en av kommunene.

Søknaden vil først bli saksbehandlet av den interkommunale forvaltingsstyresmakten for verneområdene etter naturmangfoldsloven, verneforskriften for det aktuelle området og gjeldende forvaltingsplaner dersom slike er utarbeidet. Søknaden vil samtidig bli saksbehandlet av den aktuelle kommunen etter naturmangfoldloven, lov om motorferdsel i utmark og islagte vassdrag og kommunale retningslinjer.

Søknader må sendest inn senest 4. uker før løyvet skal tas i bruk.

Vedtaket sendes berørte kommuner. Andre berørte parter skal ha kopi av vedtaket. Forslag til kopimottakere:

- Statskog Fjelltjenesten
- Statens naturoppsyn, Bodø
- Reindriftsforvaltningen i Nordland
- Fylkesmannen i Nordland
- Direktoratet for naturforvaltning
- Naturvernforbundet i Nordland

Ronny Skansen

Nasjonalparkforvalter

Trykt vedlegg:

Forslag til søknadsskjema for motorferdselssøknader i verneområdene for Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Retningslinjer for motorferdselssøknader for Midtre Nordland nasjonalparksstyre

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Forskrift om forvaltning av verneforskrifter, rundskriv november 2001. Revidert februar 2010
- Naturmangfoldloven
- Sak 46/2011 styremøte 23.september 2011
- Protokoll sak 142/2011 AU-møte 9.november 2011
- Referat fra møte 16.november med administrativt kontaktutvalg
- Sak 58/2011 styremøte 8.desember 2011

SØKNADSSKJEMA FOR MOTORFERDSEL I VERNEOMRÅDENE
for Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Generelle opplysninger

Søker.....

Adresse.....

Postnummer og sted.....

Tlf.E-post.....

Søknaden gjelder gnr./bnr./fnr.....i.....kommune.

Søknaden gjelder også for.....(ektefelle
og barn), men maksimalt et kjøretøy per tildelt tur.

Transportmiddel (sett kryss)

- ☐ Snøskuter ☐ Helikopter ☐ Annet
- ☐ ATV
- ☐ Lett beltekjøretøy (barmark som eks. "jernhest")
- ☐ Bruk av leietransport (sett i så fall to kryss!)

Søknaden gjelder (sett kryss)

- ☐ Gåsvatnan landskapsvernområde
- ☐ Saltfjellet landskapsvernområde
- ☐ Storlia naturreservat
- ☐ Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- ☐ Junkerdal nasjonalpark
- ☐ Rago nasjonalpark
- ☐ Sjunkehatten nasjonalpark

Formål (utdyp kort formålet for søknaden)

.....

.....

Forvaltingsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. Naturmangfoldsloven § 48. Søknader om slike dispensasjoner må sendes i særskilt brev.

Søknaden gjelder (sett kryss)

☐ Enkelttur den(dato)

☐(antall) transporter i tidsrommet

.....

☐ Søknaden gjelder år med inntil 6 transporter per år.

Transportstrekning (startpunkt og endepunkt) eller landingspunkt

.....

(Kart med inntegnet trase skal legges ved)

Andre opplysninger

.....

.....

.....
(Legg om nødvendig med flere opplysninger og dokumentasjon.)

Sted.....Dato.....

Underskrift.....

Søknaden skal sendest til den kommunen der transporten skal gjennomføres. Dersom transporten går gjennom flere kommuner, er det nok å sende søknaden til en av kommunene.

Søknaden vil først bli saksbehandlet av den interkommunale forvaltingsstyresmakten for verneområdene etter naturmangfoldsloven, verneforskriften for det aktuelle området og gjeldende forvaltingsplaner dersom slike er utarbeidet. Søknaden vil samtidig bli saksbehandlet av den aktuelle kommunen etter naturmangfoldloven, lov om motorferdsel i utmark og islagte vassdrag og kommunale retningslinjer.

- Søknadar må sendest inn senest 4. uker før løyvet skal tas i bruk
- Legg ved kart med inntegnet kjøretrasé/landingsområde
- Ufullstendige søknader blir returnerte
- Søknader skal signeres av daglig leder/styreleder i de tilfeller organisasjoner/ bedrifter står som søkere

Retningslinjer for motorferdselssøknader i verneområdene for Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Søknadsskjema og innsending av søknad til kommunene

Alle (privat personar, lag og organisasjonar, offentlege etatar) som har planar om søknadspliktige tiltak eller ferdsel i verneområdene, skal sende søknad om dispensasjon til den kommunen der tiltaket er planlagt.

Dersom søknaden gjelder flere kommuner (motorisert ferdsel som krysser kommunegrensene), er det nok å sende søknaden til en av kommunene. Vedkommende kommune må da videresende søknaden til Midtre Nordland nasjonalparkstyre og de andre kommunene søknaden omfatter.

Når søknader ved feil blir sendt direkte til Midtre Nordland nasjonalparkstyre i steden for til kommunen, må disse sendes straks videre til den aktuelle kommune.

Dersom ferdselen ikke er søknadspliktig men meldepliktig, skal det sendest melding til forvaltingssekretariatet for Midtre Nordland. Kommer slike meldinger direkte til kommunene, må de videresende beskjeden umiddelbart.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre sørger for at det blir sett inn annonser i regional- og lokalaviser med informasjon om framgangsmåten ved dispensasjonssøknader og søknadsfrist når ein vurderer dette som nødvendig. Slike annonser skjer i samråd med kommunene.

Søknadsskjema om motorferdsel skal vere tilgjengelig i alle kommuner med verneområde administrert av nasjonalparkstyret. Søknadsskjemaet skal vere tilgjengelig og søkbart på heimesida til Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Link til skjemaet skal vere tilgjengelig på heimesiden til kommunene. Kommunene og forvaltingssekretariatet skal og ha papirversjoner av søknadsskjema tilgjengelig for de som ønsker det.

Om kommunene sin videresending av søknadene

Postmottaket i hver kommune tar mot søknadene og videresender de straks elektronisk til Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Disse skal sendest til: postmottak@fmno

Saksbehandlingsrutiner for motorferdssøknader til Midtre Nordland nasjonalparkstyre og kommunene

Søknadar om dispensasjon til motorferdsel i verneområdene behandles av Midtre Nordland nasjonalparkstyre etter naturmangfoldsloven, verneforskriftene og forvaltningsplanene.

Kommunene må behandle de samme søknadene etter Lov om motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag.

Saksbehandlingen kan skje parallelt, **men vedtak i sakene kan ikke gjøres i kommunene før styret for verneområdene har gjort sitt vedtak.**

Rutiner for saksbehandlere

Straks vedtak er gjort i ei sak, sender nasjonalparkforvaltarene kopi av vedtaket/protokollen til kommunene.

Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre sender svarbrev til hver enkelt søker så snart vedtak er gjort. Kommunene må sende svarbrev til søkerne på egne vedtak.

Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre sørger for at kopi av alle vedtak/protokoller i nasjonalparkstyret blir sendt til alle som skal ha det . Kommunene må selv sende kopi av egne vedtak til aktuelle kopimottakerer. Kommunene sender kopi av vedtak gjort av kommunen til sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Sak 22 – 2012 Gåsvatnan landskapsvernområde – Søknad om ekstratur for transport av ved til Bodø jeger- og fiskeforenings hytte ved Tverrbrennvatnet

Viser til søknad av 20.01.2012 fra Bodø jeger- og fiskeforening for å få dispensasjon for motorisert transport av 15 sekker ved snarest mulig til hytta ved Tverrbrennvatnet på Beiarfjellet, slik at de slipper å stenge hytta. Hytta har vært besøkt mye i året som er gått og er nå tom for ved.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Forslag til vedtak

Bodø jeger- og fiskerforening v/ Per-Ivar Olsen gis dispensasjon fra kap. IV, pkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde for transport av ved med snøscooter til foreningens hytte ved Tverrbrennvatn 1 – en dag i løpet av januar/februar. Dispensasjonen gis etter §48 nml (jf § 77 i samme lov og kapittel VIII verneforskriften for landskapsvernområdet).

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for 1 - en dag i løpet av januar eller februar 2012, og det antall turer som er nødvendig for å transportere nødvendig ved til hytta.
- Transporten skal skje i løpet av en ukedag, utenom helgedagene lørdag og søndag.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.12.
- Det skal gis beskjed til Statskog Fjelltjenesten i forkant av transporten. Kontaktperson er Kristian Sivertsen, tlf: 98842329.

Utrykt vedlegg

- Søknad i e-post av 20.01.2012.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

Bakgrunn

Bodø jeger- og fiskeforening har behov for å få transportert ved snarest mulig opp til sin hytta ved Tverrbrennvatnet på grunn av at hytta mangler ved, og dette kan medføre at hytta må stenges for utleie.

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlvfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, punkt 2. Tillatelser til motorisert transport utover mars og april må gis i henhold til den generelle dispensasjonsbestemmelsen, § 48 i naturmangfoldloven.

Vedtak om vern av Gåsvatnan landskapsvernområde er hjemlet i naturvernloven. Den 1. juli 2009 trådte naturmangfoldloven i kraft og naturvernloven ble opphevet, men verneforskrifter vedtatt i medhold av den gjelder inntil Kongen bestemmer noe annet, jf naturmangfoldloven § 77 første punktum. I de tilfelle det søkes om dispensasjon etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i verneforskriftens kap.VIII, skal disse vurderes etter naturmangfoldlovens dispensasjonsbestemmelse, jf nml § 48. Verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft.

I naturmangfoldloven § 48, pkt 1, fastslås det at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Begrunnelse

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Det er også et mål for forvaltningen å minimalisere den motorisert ferdselen i området, og Bodø jeger- og fiskerforening har allerede fått innvilget dispensasjon for transport av utstyr til hytta i mars og april 2012. En finner imidlertid at dette er en spesielle situasjonen, da det er nødvendig med ved på hytta for at den skal kunne brukes av folk som vil på tur i området vinterstid. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 – 12.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdsele både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil scooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

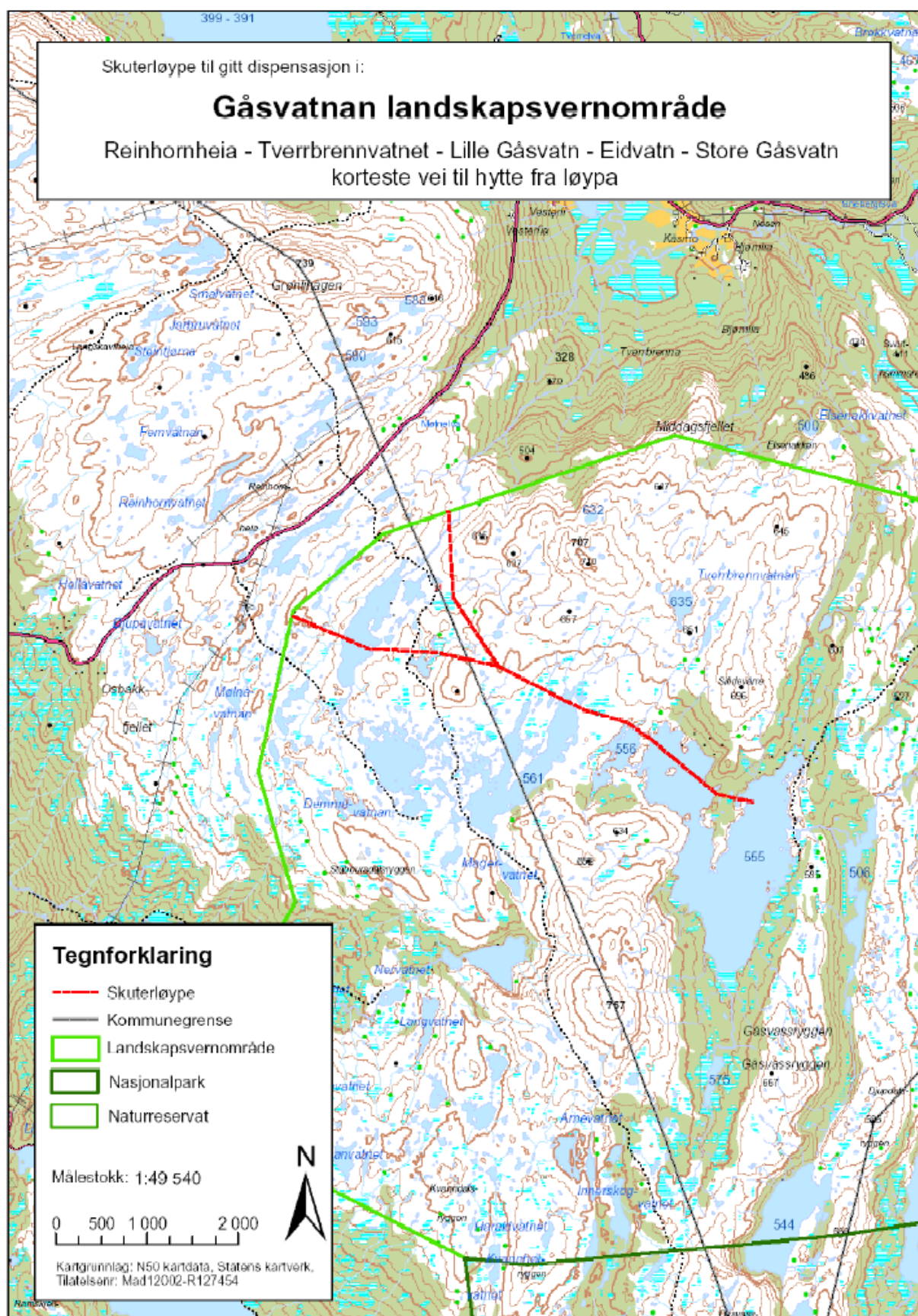
Nasjonalparkstyret vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Hanne Etnestad

nasjonalparkforvalter

Sak 23 – 2012 Junkerdal nasjonalpark - Søknad dispensasjon motorisert transport til hytte ved Øvre Rosna - Johan Karbøl

20 JAN. 2012

SALTDAL KOMMUNE

PLAN OG UTVIKLING

8250 ROGNAN

SØKNAD OM DISPENSASJON FOR BRUK AV MOTORKJØRETØY I UTMARK

Navn <i>JOHAN KARBØL</i>	Tlf. priv <i>75643796</i>	Tlf. mobil <i>90188549</i>
Adresse <i>GRYTTINGEN 20, 8209 FAUSKE</i>		

TIDSRUM FOR DISPENSASJON:

☒ HEL SESONG	SÆRSKILT TIDSRUM: (start-slutt) Angi datoer: -	FLERÅRIG (maks. 3 år)
--	---	--------------------------

☒ FORMÅL	Jfr. Forskriftene	Eventuelle merknader
Løypekjøring	§ 5a	Oppgi område
Funksjonshemmede	§ 5b	Krav til legeerklæring
☒ Bagasje og utstyr til egen hytte	§ 5c	Gjelder egen hytte + nærmeste familie
Utmarksnæring for fastboende	§ 5d	Utleiehytter o.l
Transport av ved	§ 5e	Hogstillatelse fra grunneier
Særskilt behov (unntaksparagrafen)	§ 6	Spesielle oppdrag og barmarkkjøring

Beskriv formålet for bruk i h.h.t. anførte §:

Navn på hytteeier:

RUNE FJELL OG BJØRGE KARBØL

Beskrivelse av trasé for å kjøre til hytte:

*SAK - TØRVIK ROSNA
SE KARTVEDREGG*

Beskrivelse av trasé/område for vedhogst:

Fauske, den *18.1.2012*
sted dato

Johan Karbøl
underskrift

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.
I søknad av 18.01.2012 søker Johan Karbøl, Fauske om å få transportere varer og utstyr med snøskuter til sin hytte ved Øvre Rosna i Junkerdal nasjonalpark.

Forslag til vedtak

Björg og Johan Karbøl, Fauske gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrensa bruk av snøskuter på snødekt mark til frakt av varer og utstyr til privat hytte ved Øvre Rosna, hjemlet i verneforskriftens §3, pkt. 6.3, bokstav c.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter og inntil 6 turer pr. år for transport av varer og utstyr til hytta.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2012 - 2015.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Nødvendig tillatelse fra kommunen må foreligge.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebook skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebook skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Moloveien 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2015.

Trykt vedlegg

- Søknad 18.01.2012.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark

Grunnlaget for avgjørelsen

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med vernet er:

* Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

* Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

* Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, Pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av

beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens § 3, pkt. 6.3 bokstav c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Begrunnelse

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet, og kan komme i konflikt med følgende punkter i verneformålet:

- skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området.
- forstyrrelser i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse i forhold til rein.

Å kunne transportere ved, materialer, verktøy, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren.

Nasjonalparkstyret mener at omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt i antall, sted og tid, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark. De innvilgede seks turene gjelder for hytta.

Forvaltningsplanen gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen, her åpnes det for å gi tillatelse til transport til hytter fra marka er snødekt og til og med 1.mai.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Nasjonalparkstyret vurderer et svært begrenset antall turer på snøføre med snøcooter til ikke å være i strid med verneformålet.

Føre-var § 9

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, det er derfor lagt begrensinger på ferdsele mht en avgrensning av sesongen, et begrenset antall turer og avgrensning av tidspunkt på døgnet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet.

Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

§ 11 -Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver og § 12 - Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Ikke aktuelt i denne saken.

På denne bakgrunn vurderes transport opp til hytta i perioden fram til og med 1.mai, ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og mener derfor det kan gis dispensasjon for et begrenset antall turer fram til 1.mai.

Saksopplysninger

Avgjørelsen er fattet med hjemmel i § 3, punkt 6.3 bokstav c, jf. § 6 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark.

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtak er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

